

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2024 | cena 20 Kč vč. DPH

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2024

V čísle najdete

[4] Venkovní areál sokolovny bude opět sloužit aktivitám školáků i veřejnosti

[5] Čtyři táborové týdny v režii sportovní haly. Výlety, aktivity i přespávačka za humny

[8] Táborníci v Leducích hledali ztracenou archu

[10] Vysvědčení na hradě, pírácká hra, tobogán a proměna zlého čaroděje na Dračí skále

[12] Prázdninový kemp v kopidlenské škole byl novinkou letošního léta

[14] Dva velké projekty umožňují škole zaměstnat specialisty a podpořit žáky

[17] Mariánská zahrada oslavila 20. výročí vzniku v Kopidlně

[18] Kopidlenské slavnosti: poprvé na dvou pódii a programové změny

[24] Podnikali jsme výpravy po místech, kam nevedly cesty, vypráví Vladimír Čížek

[26] Před 40 lety začala v Kopidlně výroba autopřívěsů

[29] Stříbro, bronz a také bramborová medaile pro modeláře z Kopidlna

Malá škola je už prázdná. Co teď udělat s její budovou?

Vážení spoluobčané,

vítám vás u dalšího vydání čtvrtletníku Kopidlenských listů.

Prázdniny jsou za námi, děti zahájily školní docházku a my pokračujeme s plnou vervou v práci.

Když zmiňuji zahájení školní docházky, s tou souvisí velká změna, ke které jsme se rozhodli, a to přestěhování I. stupně ZŠ do budovy II. stupně ZŠ. O této změně jsme uvažovali téměř rok, neboť jsme věděli, že druhý stupeň má dostatečnou kapacitu pojmout i žáky prvního stupně. Nejdříve však bylo nutné zjistit, zda vůbec splníme kritéria dotačních podmínek, se kterými byla původně rekonstrukce II. stupně, resp. odborných učeben ZŠ realizována. Velmi důležitým kritériem bylo zachování procentuálního podílu výuky v odborných učebnách. A díky tomu, že jsme sestěhováním navýšili počet žáků navštěvujících odborné učebny, naplňujeme tímto kritériem kapacity podporovaného zařízení, které je rovněž závazným indikátorem. Jelikož se jedná o evropské peníze, museli jsme mít vše zkontrolováno s dotačním orgánem, abychom tak předešli případné chybě a nebyli sankcionováni za nedodržení podmínek. Po všech jednáních a ověřeních na patřičných místech jsme si byli jisti, že nám již nic nebrání, a proto jsme přistoupili ve spolupráci s vedením školy k tomuto rozhodnutí. Významným impulsem, který nás k tomu také vedl, bylo alarmující množství spotřebované energie v budově I. stupně ve výši 1 milionu Kč. Tato hodnota převyšovala cenu za energii v celém komplexu II. stupně ZŠ včetně sportovní haly. V rámci úsporných

opatření byl tedy tento krok nevyhnutelný. Věříme, že i pedagogové tuto změnu ocení, neb jim odpadne věčné přecházení mezi budovami školy.

No a nyní nastává otázka, co dále s budovou I. stupně? Již začínáme uvažovat, k jakému účelu by se budova dala využít. Vždy v těchto myšlenkách dáváme do popředí, co naše město potřebuje, a hlavně jaké služby zde chybí. Již proběhly první schůzky s dotačními odborníky a my hledáme nejvýhod-

Budova po I. stupni ZŠ dočasně osiřela. Bude z ní dům pro seniory? Je to jedna z možností.

nější cesty směrem, kterým bychom mohli jít. To zásadní, co vnímáme a na co se musíme zaměřit, je zajištění péče pro naše seniory. Proto vidíme, že toto by mohla být ta správná cesta.

To, co dále šlo ruku v ruce se stěhováním školy, bylo dostatečné zajištění zázemí pro výuku tělesné výchovy. Proto jsme se slibem zavázali, že během období prázdnin obnovíme v sokolském areálu běžecký ovál. Díky zručnosti chlapů z místního hospodářství se to opravdu povedlo splnit. Nejen za to jim patří velké díky. Škola, ale i družina tak mohou nyní tento areál plně využívat. Komplex sokolovny se oplotil, a navíc se doplnil i o workoutové hřiště pro cvičence. Máme v plánu ještě zaplotit zadní část sokolovny za bývalým tenisovým hřištěm. O obnovení samotného tenisového hřiště již také uvažujeme.

Chodníky U Cihelny

Dalším takovým větším úkolem v letošním roce je vybudování chodníků na sídlišti U Cihelny. Jedná se o navazující etapu z loňského roku. Pro letošek počítáme s vybudováním chodníků za bytovkami ze strany zadních vchodů a vybudováním parkoviště. Realizace nebude úplně snadná z důvodu přístupnosti a nedostatečného místa pro těžkou techniku, ale věříme, že se dílo nakonec povede.

Drahoraz letos dostane finální povrchy

Kanalizace Pševes-Drahoraz. Jak jsem zmiňoval v minulém vydání, na základě veřejného výběrového řízení pokračuje v realizaci kanalizačních přípojek společnost Staviteľství Řehoř, s. r. o. Jedná se o částku ve výši 13,99 mil. Kč bez DPH. Bohužel na kanalizační přípojky neexistuje žádná dotační výzva, a tudíž v celé výši bude tato akce financována městem. V současné době dochází k předávání první etapy, a to samotného díla kanalizačního řádu od Drahoraze až po Pševy. Co se týče kanalizačních přípojek, práce na nich byly zahájeny okamžitě a nyní jsme v Drahorazi ve fázi, kdy ve veřejné části jsou již zrealizované. Jak jsem před nedávnem vlastníkům nemovitostí slíbil, došlo k poptání firmy, která by kanalizační přípojky v soukromé části lidem zrealizovala. Nyní je to již čistě na domluvě mezi touto firmou a vlastníky. Plán a cíl jsou pro letošek takové, že místní část Drahoraz by měla být zrealizovaná včetně finálních živich povrchů. Chtěli bychom opravit i cesty, které byly stavbou poničeny, a obec by se tak pomalu mohla dostat do pěkného vzhledu. Co se týče místní části Pševy, ukončení realizace včetně povrchů předpokládáme zhruba květen–červen 2025.

Náměstí s novými službami

A teď k projektovým přípravám. Dostáváme se po roce a půl k finalizaci projektové dokumentace na revitalizaci náměstí II. a III. etapy. Současná dotační výzva na obnovu náměstí není bohužel moc výhodná

Na kompletní rekonstrukci bývalá radnice ještě čeká. V přízemí už ale vzniká bistro.

z pohledu uznatelných nákladů a my vnímáme, že hlavní prioritou je pro nás především zachování krásného a historického rázu města. Uvažujeme tedy o úvěrovém financování, při kterém bychom si mohli přesně specifikovat, jak by náměstí do budoucna mohlo vypadat. V jednotlivých krocích postupujeme tak, aby vše do sebe zapadalo a vznikl tak smysluplný celek. S tím souvisí i současná rekonstrukce prostor v pravé části bývalé radnice. Nyní jsou již práce na rekonstrukci v plném běhu a v budoucnu by v těchto prostorech mělo vzniknout bistro. Místo, kam byste si třeba s přáteli mohli zajít na něco chutného, kávu či skleničku dobrého vína. Vnímáme, že takové místo u nás ve městě chybí. Další věcí, která do tohoto konceptu zapadá, je kompletní rekonstrukce prostor čp. 14. Pro upřesnění, jedná se o prostory současného kadeřnictví paní Kotlářové. Vznikne zde nové turistické informační centrum, neboť vnímáme, že kde jinde by mělo být než na náměstí. Návštěvníkům města, ale i jeho obyvatelům zde budou nabízeny nejen turistické informace, ale chceme nabídnout i služby tzv. „blízkým lidem“, jako je například podatelna, czech POINT, možné kopírování a podobné. Dále tady budou vybudované veřejné toalety, které budou přístupné veřejnosti v určitém časovém režimu. Vnímáme, že toto na náměstí chybí, například lidem čekajícím na autobusový spoj. Na tento koncept máme podanou žádost o dotaci přes MAS Otevřené zahrady Jičínska, kde jsme již obdrželi souhlasné stanovisko. Dále v místě, kde nyní stojí novinový stánek paní Chalupníčkové, povede cesta z náměstí směrem k zázemí pro tzv. Centrum kulturních aktivit. Tento projekt je prozatím ve fázi studie a před projednáním s krajem.

Nové možnosti pro zimák a knihovnu

Další studie, na které pracujeme, je kon-

cept multifunkčního využití pro sport v areálu zimního stadionu. Nyní jsme ve fázi geodetického zaměření a následného navržení jednotlivých hřišť do celého prostoru. Veřejnosti představíme, až budeme o kus dále.

Naskytla se také možnost dotace na modernizaci prostor knihoven, tak jsme zkusili podat žádost a byli jsme úspěšní. Proto jsme na začátku září zahájili rekonstrukci i zde, v knihovně na KVC, a už se těšíme na výsledek. Naším cílem je zmodernizování a zútulnění prostor, protože knihovna má být přesně takovým místem, kam si rádi zajdete – takový „obývák města“. Zároveň také jednáme o větším propojení mezi základní školou a knihovnou, neboť vnímáme, že je zapotřebí, aby děti v této mobilní době neztratily o knížky zájem.

Informace přímo do mobilu

Na čem jsme dále začali pracovat, je přebudování webových stránek města Kopidlno. Již několik let jsme upozorňovali, že je zapotřebí stránky zpřehlednit a dát jim tzv. nový kabát. Na tom tedy již také pracujeme.

Novinkou, která vás nejen v souvislosti s novými webovými stránkami čeká, je možnost získávání informací přes aplikaci, SMS či mailovou komunikaci. Chceme vám být blíže a více vás informovat, to je pro nás zásadní. Proto jsme objednali ověřený systém od společnosti MuniPolis a současný nefunkční systém smluvně ukončíme. Nyní již probíhají první školicí semináře a brzy spustíme kampaň, kdy se budete moci zaregistrovat a využívat tak tento ověřený systém.

Jak vidíte, spoustu práce máme opět za sebou a věříme, že spoustu dalších nových nápadů chceme dále realizovat.

O dalších našich krocích vás budu informovat v dalším vydání.

Váš starosta Karel Žižka
(mezititulky KL)

V duchu hesla „kde vůle neschází, cesta se nachází“ venkovní prostor sokolovny získal novou tvář

Zástupcům města a TJ Sokol Kopidlno se podařilo domluvit na způsobu řešení, aby venkovní prostor sokolovny mohl znovu po letech plnit funkci místa pro sport a aktivní život žáků základní školy i veřejnosti.

Zásadním bodem dohody je, že TJ Sokol Kopidlno pronajala na dobu 10 let městu Kopidlno venkovní prostor sokolovny (bez antukového kurtu na nohejbal) za 1 Kč/rok. Dále TJ Sokol Kopidlno nakoupila materiál na oplocení areálu.

Dohodlo se, že původní škvárový ovál bude nahrazen oválem s mlatovým povrchem. Mlatový povrch je tvořen spodní vrstvou štěrku frakce 0–32 a vrchní finální vrstvou frakce 0–4.

Potom už se pracovníci místního hospodářství mohli pustit do práce. Nejprve se provedlo odstranění původního doskočiště a zavezení zeminou. Potom došlo k odstranění původních vylámaných obrubníků, zabetonování nových obrubníků, položení geotextilie a následně navezení jednotlivých vrstev štěrku a jejich uvalcování.

Do prostoru pod koruny stromů byl nainstalován workout od firmy Colmex.

Nakonec byla provedena instalace oplocení, 5 ks laviček a úprava terénu včetně došetření trávníku.

Velké poděkování patří členům vedení TJ Sokol Kopidlno za vstřícná jednání. Dále velké díky pracovníkům místního hospodářství za obrovský kus odvedené práce a panu Jančovi za práce s technikou a zapůjčení techniky.

Do budoucna ještě vedení města zvažuje možnost obnovení tenisového antukového kurtu. Zásadní otázkou při řešení tohoto tématu je, zda by se nenašlo pár šikovných lidí, kteří by si antukový kurt „adoptovali“ a dokázali by se postarat o jeho údržbu. Najde se někdo takový?

Ing. Martin Kinčl

Čtyři táborové týdny v režii sportovní haly

Tak jsme to zase letos roztočili s dětmi na celé čtyři týdny. A byla to jízda. Vyzkoušeli jsme nové věci, zopakovali ty už vícekrát vyzkoušené a osvědčené. Některé aktivity a výlety jsme museli přizpůsobit počtu přihlášených dětí. Druhý táborový turnus byl ve znamení rekordní účasti dětí. 58 malých i větších lumpů a cácorek se v pohodě vešlo do haly. Asi je

naufukovací. V průběhu příměstských táborů jsme nemohli nezopakovat návštěvu u rybářů, zase moc krásné dva dny, děkujeme. Na kolech stejně nikam jinam nemůžeme než na Bučický mlýn, cesta je tam bezpečná a vždycky to spraví pár náplastí. A hřebík v pneumatice jsem měla jenom já, takže pohoda. :) Golfové hřiště v Oseku u Dolního Bousova je

pořád stejně krásné, užili jsme si ho celý půlden a není to daleko. Pozvání pana Zemana do Prachovských skal s odborným výkladem o přírodě a skalách také nemůžeme vynechat, restaurace Skalní město navíc vaří stále stejně výborné špagety.

A co jsme letos vymysleli nového? To budete mrkat.

Archeopark Věstary a zoo Stěžery

V archeoparku ve Věstarech mají výběr krásných programů pro děti, vybrali jsme, jako sportovní táborníci, pravěkou olympiádu. Děti se utkaly v nejrůznějších pravěkých disciplínách, jako je hod oštěpem, skok daleký, ale vyzkoušely si také drcení obilí a vý-

robu mouky, opracování různých materiálů pravěkým způsobem. Snad se teď budou víc učit, aby nemusely tak tvrdě pracovat. :)

Na oběd jsme zajeli do restaurace Beránek ve Stěžerech a tam také navštívili zoo. Je to moc příjemná zoologická zahrada menších rozměrů, v rozpáleném dni bohatě stačila. Nakonec zmrzlina a odjezd domů.

Pevnost Stachelberg

Výlet do některé z našich pevností jsem plánovala už delší dobu, ale vždycky jsem se bála, že se nám někdo před vstupem do podzemí „zasekne“. Nestalo se, i když vchod

do pevnosti Stachelberg je pouze pro odvážné a pohybově zdatné. Delší nohy je potřeba dobře poskládat, přidat k nim tělo a nějak tam zalézt. Zvládli to děti i dospělí a svoje nožky poskládala i Kája Kinčlová, a to je co říct. :)

Taky hezký nový zážitek.

HistoryPark Ledčice

HistoryPark Ledčice je už pro nás trochu „z ruky“, ale nedá se nic dělat, postupně se vydáváme do vzdálenějších míst. Děti vyzkoušely hledání kovových předmětů detektorem, rozdělávání ohně, skládaly pyramidy z kamenů nebo zkoušely, jak se dřív tkaly látky. Moc hezké prostředí kousek od Řípu, kde jsme si také uvědomili, že tam jsme také nebyli. Třeba za rok.

Rafty

Každý rok na Malé Skále jsme z koloběžek mávali z mostu raftákům a slibovali si, že za rok zkusíme i vodu. Tak letos konečně došlo i na rafty. Těch jsem se opravdu bála, naštěstí se přidali tatínkové a 11 raftů z našimi táborníky vyrazilo druhý táborový turnus z Malé Skály směr Dolánky. Na fotkách to vypadá bezvadně, ale my jsme se vám tak nadřeli. Málo vody, všude kameny. Bojovali jsme jako lvi, ono nám ani nic jiného nezbývalo, a s velkým zpožděním a hrozbami z restaurace, že už nám žádný oběd nedají, jsme se doplazili do cíle. Oběd byl o dvě hodiny později a věřte, že nic nezbylo. Všem velká pochvala a poděkování. Nakonec máme krásné zážitky v podobě potopené Lídy a lrenky, nebojte, zachránili jsme je. Zase máme na co vzpomínat.

Kunětická hora

Na Kunětické hoře jsem nikdy nebyla, tak proč ne poprvé s dětmi. Krásný hrad, kde mají pro děti asi desetiminutové povídání o historii hradu, a to se dá o prázdninách vydržet. Samotný hrad jsme si pak prošli společně. Po obědě jsme navštívili nedaleké Perníkové království. Tady jsme zažili opravdu originální prohlídku, doporučuji všem. Krásný den.

Koníci tentokrát v Cholenicích

Pozvání svězt se na koních jsme tentokrát přijali od Zuzky a Štěpánky, které mají takový menší statek v Cholenicích. Mrkli jsme na domácí zvířátka, ať děti vědí, jak vypadá králík, slepice, husa a koza. To se může ve škole hodit. Svezli jsme se na konících, opekli buřty, a protože sluníčko opékalo nás, pustila nás

Verča do bazénu. To byla naše záchrana. Moc děkujeme do Cholenic, moc jsme si to užili.

Zámek Žleby

Ve třetím turnusu jsme ještě zajeli na zámek Žleby, kde pro nás připravili krásný program. Na začátku jsme se seznámili se zvířátky v záchraně stanici. Pohládili jsme si zachráněného ježka, malé sovy a pozdravit nás přišlo malé divoké a pruhované prase. To jen tak neuvidíte. Úplně nejlepší zážitek byla ukázka dravců. Na to se určitě dojedte podívat, to stojí za to.

Přespávačka v Cholenicích

Každý turnus příměstského tábora jsme většinou přespávali jednu noc na hale. To bychom nebyli my, abychom to zase nepovýšili. Letos přespávačka u Míši v Cholenicích. Vrátili jsme se z Dolního Bousova, kde jsme si zahráli golf, a přesunuli se do Cholenic. Vedro jako hrom, ještě že tam máme kamarády a Ulrychovi bazén. Moc děkujeme všem, kteří se o nás postarali, děkujeme Míše za občerstvení, moc jsme si to užili. Na chvíli přijeli také veteráni s Pavlem Skálou a pozvili nás kolem Cholenic. Noc byla opravdu teplá, takže kromě protivných vos to byl nádherný den i noc.

Míšo, můžeme za rok zase?

Pobyťový tábor

V pořadí už druhý pobyťový tábor jsme znovu zorganizovali na penzionu Rudolf v Rudolfově.

Prodloužili jsme ho o jeden den, ať se to vyplácí, když už tam jedeme, a penzion naplnili do poslední postýlky. Zoologická zahrada v Liberci je kousek lesem, takže krásná procházka, znovu jsme navštívili hřiště vedle zoologické zahrady. Po celou dobu jsme využívali krásnou přírodu v okolí penzionu, hráli hry, řada přišla i na bazén, nově jsme zařadili stezku odvahy. Ta se moc vydařila, děkuju moc větším dětem, které to všechno zpunktovaly a krásně nás vystrašily. Snad nebude mít nikdo noční můry.

Po loňském výstupu na Ještěd tam nikdo nechtěl, já to nechápu. :) Tak alespoň výšlap na nedalekou rozhlednu Královka. Poslední den jsme ještě vyzkoušeli lanový park v Bedřichově, skoro všichni jsme to zvládli, a protože na penzion už najížděli další hosté, nezbývalo než se sbalit a jet domů. Nechtělo se nám, bylo tam krásně. Děkujeme Honzovi i Jasmínce, jak krásně se o nás starali.

Ze všech těch výletů máme nového kamaráda, řidiče autobusu, a to je k nezaplacení. Postupně se pan Honza zapojil do všech našich aktivit a už se na nás nikdy nezlobil, že jdeme k autobusu pozdě. Děkujeme autodopravě Fejfar za všechny ty jízdy a za řidiče. Už jsme si ho zarezervovali na příští rok.

Zase přispěly maminky a tetičky svými neuvěřitelnými bábovkami a koláčky, děkujeme.

Moc děkuju všem vedoucím za pomoc, rodičům, kteří se k nám přidali a pomohli, všem dětem, protože byly bezvadné. Uvidíme se o jarních prázdninách, už se na vás těšíme.

Dáša Hlubučková a spol.

S Indiana Jonesem jsme hledali ztracenou archu na táboře v Ledcích

Tradiční letní dětský tábor v Ledcích, pořádaný TJ Sokol Kopidlno, se letos uskutečnil v termínu 29. června – 13. července a zúčastnilo se ho 82 dětí z Kopidlna a širokého okolí. Kapacita tábora byla zcela naplněna.

Ještě než byl tábor zahájen, strávili členové Sokola a jejich kamarádi několik víkendů brigád na přípravě táborové základny. Upravoval se terén po zimních nájezdech divokých prasat, likvidovali jsme popadané stromy v prostoru tábora, přemísťovali další suchý záchod, natírali molo a střechu kuchyně, opravovali jsme již pomalu chátrající letitou stavbu jídelny a prováděli další údržbové práce, jako třeba další rekonstrukční zásah do nepostradatelných kamen v kuchyni či rekonstrukci vodní chladírny. Letos se nám podařilo získat dotaci 40 000 Kč od Královéhradeckého kraje na obnovu postelí a linolea ve dvou chatkách, a tak jsme vyměnili dalších 12 postelí s matracemi. O výrobu postelí se opět postaral bývalý táborník Libor Valenta. Tím jsme dokončili postupnou výměnu starých kovových dosluhujících postelí. Většinu víkendů v květnu a červnu jsme se tedy rozhodně nenudili.

Cenu tábora jsme letos ponechali na loňské úrovni 4300 Kč. Obsazení tábora vedoucími bylo obdobné jako v loňském roce s drobnými obměnami. Trochu problém jsme měli s obsazením funkce zdravotnice, kde je poměrně jasně dána potřebná kvalifikace, a žádné z dřívějších zdravotnic to letos prostě nevycházelo. Nakonec jsme získali do našeho kolektivu novou, čerstvě dostudovanou sestřičku. Celkem se o děti a chod tábora staralo 25 vedoucích a členů personálu,

Účinkující ve scéně táborové hry i se ztracenou archou.

když někteří se po týdnu vystřídali. Do tábora jsme vyjžděli opět na dvě skupiny. Jedna autobusem z Kopidlna a druhá byla rodiči svezena přímo na parkoviště v Ledcích. Odtud již pěšky do tábora a zavazadla nákladákem. Dopravu autobusem zajišťovala firma pana Hlouška, zavazadla silničáři z Kopidlna a kamarád Miloš Hubálovský, za což všem patří velký dík.

Hned na počátku tábora každý táborník obdržel táborové tričko s logem tábora a znaky všech táborových družin. Trička jsme pořídili za finančního příspěví města Kopidl-

na a všichni táborníci v tričkách nastupovali vždy ráno při vztyčování vlajky a večer při jejím spouštění. Hned druhý den tábora nás nečekaně navštívila kontrola z Krajské hygienické stanice v Mladé Boleslavi, která provedla skutečně hloubkovou kontrolu včetně kontrolního odběru vody ze studánky. Nenechali jsme se ničím zaskočit, takže kontrola proběhla naprosto v pořádku. Letošní táborové hry se jako programový vedoucí ujal Tomáš Zachoval a připravil ji na téma prvního z filmů o Indiana Jonesovi a hledačích ztracené archy. Hra byla postupně připravována dlouho před zahájením tábora. Hrané scénky k jednotlivým úkolům opět hezky dokreslovaly tajemnou atmosféru celé hry a děti se na ně vždy velmi těší. Další náplň tábora byla již tradiční, a tedy sportovní a střelecká olympiáda jednotlivců, kde se soutěžilo v bězích, skocích, šplhu, vrhu koulí či hodu granátem nebo střelbě ze vzduchovky, hodech kroužky na cíl či házení šipek do terče. Vedle toho probíhaly soutěže družstev ve vybíjené, přetahované, přehazované, štafetovém běhu a spousta dalších her. Také probíhala soutěž jednotlivců v pořádku.

Vedle těchto různých soutěží byly uspořádány dva táborové ohně, noční stezky odvahy či táborová maškarní diskotéka. Na závěr tábora vítězové jednotlivých sportovních disciplín a dalších her obdrželi diplomy a množství cen.

V prvním týdnu tábora nás navštívil majitel firmy Laser centrum Liberec pan Kvapil, kte-

Představení cestovatelské Tatry.

rý není jenom bývalým táborníkem a dnes úspěšným podnikatelem a naším důležitým finančním podporovatelem, ale také nadšeným cestovatelem po exotických zemích. Pro tyto své cesty si navrhnul a částečně nechal postavit speciální cestovní nákladní speciál Tatra s názvem „Jitka“ a v loňském roce s ním podnikl měsíční cestu po Africe. O této cestě i stavbě tatrováckého speciálu dětem poutavě povyprávěl a promítl některé fotky a videa. To bylo moc příjemné zpestření programu tábora. Během tábora děti podnikly též dva výlety do okolních vesnic a starší zájemci navštívili zámek Loučeň s labyrinty v jeho zahradách. Při návratu z druhého výletu všechny táborníky zastihl poměrně silný déšť, v lese se již nebylo kam schovat, a tak se nám do tábora postupně vraceli totálně promočení, čvachtající vodníci. Několik dalších dní jsme tedy u kamen sušili zejména boty. Ještě jedno dobrodružství nám příroda nachystala. Pár dní před odjezdem se v jinak slunečný den najednou zatáhla obloha a nebesa na nás vypustila asi 30 minut větru, intenzivního deště a krup. Stanový přístřešek nad stolem na stolní tenis byl v tom větru jen hříčkou. Celtu nejdříve kroupy proděravěly a vítr vše dokončil několika přemety celého přístřešku. Takže máme opět co opravovat.

V letošním horkém počasí skoro bez dešťů jsme opět v hojné míře využívali blízkosti rybníka, který byl maximálně naplněn a poskytoval možnosti řady vodních radovánek.

14 dní tábora uteklo jako voda bez nějakých vážnějších problémů, i když dva výjezdy do boleslavské nemocnice jsme měli, ale naštěstí nic vážného. Do tábora se za námi přijeli podívat i pan starosta Žižka s místostarostou panem Kinčlem. Byli jsme rádi, že sami mohli vidět, že finanční prostředky poskytnuté městem na podporu spolkové činnosti jsou účelně využívány. Domů jsme se tedy rozjížděli spokojeni, plní nových zážitků a nových kamarádů.

Celkový pohled na tábor z výšky.

Po ukončení našeho tábora jsme táborovou základnu zapůjčili již tradičně na 14 dnů přátelům z Klubu dětí Dobrovice, kteří zde uspořádali svůj tábor. V srpnu již v prostorách tábora probíhaly rodinné rekreační pobyty členů i nečlenů TJ Sokol.

Závěrem bych chtěl poděkovat celému kolektivu personálu tábora, který většinou tvořili členové TJ Sokol a jejich kamarádi.

Díky též patří městu Kopidlna a firmě Laser centrum Liberec za finanční podporu, bez které by nemohla proběhnout plánovaná modernizace a údržba tábora.

Množství fotografií a videa z tábora naleznete v odkazech na facebooku Letní tábor TJ Sokol Kopidlna v Ledcích - oficiální stránka (www.facebook.com/taborledcekopidlna).

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Táborový oheň.

Všechny děti se svými vedoucími.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Vysvědčení na hradě, pirátská hra, tobogán a proměna zlého čaroděje

Zážitkový vzdělávací pobyt na Dračí skále

Netradiční závěr školního roku prožila většina žáků 3. až 9. třídy naší základní školy. V pondělí 24. června jsme se vydali na pětidenní pobyt do Orlických hor. Po přibližně dvouapůlhodinové jízdě autobusem jsme vystoupili v obci Červená Voda, kde se nachází tábor Dračí skála. O průběhu pobytu a prožitých chvílích si můžete přečíst v následujících řádcích.

3. A

Během pobytu na žáky čekalo hodně zajímavých aktivit realizovaných v přírodě v režii instruktorů. Celým pobytům žáky provázela hra, na jejímž konci měli za úkol nalézt meč boha Triglava a zachránit tak náš svět. Došlo i na noční hru, opékání vuřtů a zpívání u táboráku, koupání v bazénu a mnoho dalších společných aktivit a her. Poslední večer byla pro žáky uspořádána diskotéka a ve večerních hodinách jsme zážitkový vzdělávací pobyt na Dračí skále ukončili slavnostním předáním vysvědčení na místním hradu. Z Dračí skály odjížděli žáci plni nových zážitků, a i když se občas někomu maličko zastesklo, všichni si pobyt naplno užili a budou s radostí vzpomínat.

4. A

Zážitkového pobytu se zúčastnila většina žáků čtvrté třídy. Pro některé to byl první táborový pobyt, někteří uplatnili již své získané tábornické zkušenosti. V průběhu pěti dnů si s instruktorkou Ivou všichni v krásné okolní přírodě užívali různorodé aktivity, při kterých si rozvíjeli fyzickou zdatnost, logickou úvahu i spolupráci v týmu. Nejlepší byla pro čtvrtáky noční hra v chodbách hradu, celotáborová pirátská hra, také noční hlídky a úspěšná proměna zlého čaroděje. Hezkým závěrem se stalo netradiční předání vysvědčení s pasováním na pátáky.

5. A

Děti tento pobyt hodnotí velmi pozitivně a splnil jejich očekávání. Pro žáky byl každý den připraven pestrý program pod vedením zkušených a zábavných lektorů. O kvalitě tábora svědčí také pěkně udržované chatky a teplé jídlo třikrát denně. Ovšem největší úspěch za pátou třídu měl venkovní bazén s provizorně vytvořeným tobogánem, kde

Zprávy ze základní a mateřské školy

se děti v horkých dnech mohly příjemně zchladit. Rozhodně nebyl čas na nudu a po byt si dle slov ptáků velmi užili.

6. A

Šestka jela na pobyt s velkým očekáváním. Příroda v okolí tábora byla krásná. Zejména nedaleký jehličnatý les byl využíván k nejrůznějším aktivitám. Žáci si zde vyzkoušeli různé pohybové hry, ale i aktivity založené na logickém a strategickém uvažování. Nejvíce kladně byla hodnocena lukostřelba a stavba lodí pojatá jako bojová hra.

6. B

Po příjezdu byly první dny v pohodě. Ubytování, strava a režim byly v táborovém duchu, což některé z nás překvapilo. Program byl velmi nabitý, spoustu času jsme strávili v lese. Často jsme si sáhli na dno svých sil, nicméně nás to stmelilo a do dalšího školního roku vstupujeme jako silnější kolektiv.

7. A

Ahoj, jsme sedmáci a pobyt na Dračí skále jsme strávili v malých chatkách po čtyřech. Ráno v 7:05 jsme měli vždy originální rozčvičku a poté snídani. Dopoledne nás čekaly různé aktivity a zaměstnání. K těm zajímavým patřilo například tlačení spolužáka na kole, který měl v rukou kelímek s vodou. Ve 13:00 jsme měli vždy oběd, po němž nás čekal polední klid. Následovaly odpolední aktivity, které byly zajímavé a moc nás bavily. Ve středu večer jsme opékali vuřty. Čtvrteční večer proběhla skvělá diskotéka a posléze rozdávání vysvědčení na místním hradu. Na závěr bychom rádi vyzdvihli zdejší přírodu, která je krásná díky loukám a lesům.

8. A

Osmáci si pobyt velmi užili, byli velmi spokojeni se zábavnými aktivitami. Každý den provázela skvělá nálada a fajnové prostředí. I počasí nám přálo a s chutí jsme využili koupání ve studeném bazénu. Pochvala patří i kuchyni, jídlo všem chutnalo. V okolí tábora byla krásná příroda – lesy, louky. Veškerý program vedli velmi pohodoví vedoucí, kteří

celý pobyt zpříjemnili. V příštím roce bychom určitě chtěli pobyt absolvovat znovu.

9. A

Trénink na školu v přírodě měla devítka už minulý týden, kdy jsme vyrazili jako budoucí absolventi do Jinolic na dvoudenní výlet. Po příjezdu na Dračí skálu jsme obsadili chatky, přibrali mezi sebe několik osmáků a zabýdli jsme se. Program byl od prvního dne

našlapaný, až nám chvílemi chyběla pohoda a volno od břehů Jinolického rybníka. Čas, který jsme ale spolu v lese, na hřišti nebo s lukem v ruce trávili, byl posledním v naší povinné školní docházce, a proto jsme si ho užili. Při odjezdu jsme se už těšili na naše slavnostní vyřazení, vyhlíželi jsme proto autobus s velkým očekáváním. Dívky s vidinou příprav, kluci s výhledem na odpočinek.

Učitelé a žáci ZŠ Kopidlno

Pasování prvňáčků na čtenáře

Byl právě první letní den, 20. června 2024. Bylo krásně, sluníčko svítilo a rtuť teploměru ukazovala 25 stupňů ve stínu. V tento krásný den se na zahradě KVC v Kopidlně konala malá, zato slavnostní akce. Týkala se kopidlenských prvňáčků a jejich nejbližších. Akce se také účastnil ředitel ZŠ a MŠ Kopidlno R. Kotlář, starosta města Kopidlno K. Žižka, paní M. Havelková a také

třídní učitelka I. Pekárková. Ta s dětmi nacvičila úvodní vystoupení. Prvňáci recitovali, zpívali a také tančili. Po složení slibu byli pasováni na čtenáře. Obdrželi šerpu, knížku a také kartičku do knihovny. Akce se vyvedla, počasí přálo a prvňáci zvládli vše na výbornou. Přeji jim, aby je čtení bavilo a přečetli co nejvíce zajímavých knížek.

Mgr. Ivana Pekárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Prázdninový kemp v ZŠ a MŠ Kopidlnu

Druhý a třetí prázdninový týden proběhl na ZŠ v Kopidlně „prázdninový kemp“. Program kempu zajišťovala sociální pedagožka paní Novotná ve spolupráci se speciálními pedagožkami paní Štěpánovou a paní Olejarčíkovou. Cílem kempu bylo zaměřit se hravou formou na rozvoj socio-emočních dovedností, rozvoj komunikačních dovedností, percepčně-motorická nápravná cvičení, pomoc při přípravě na opravné zkoušky a získání pozitivního postoje žáka vůči škole.

Celým kempem nás krom jiných aktivit provázel projekt „Kdo jsem v pádech“, kdy žáci každý den vytvořili jednu stránku knížky o sobě. Při tvoření se s dětmi diskutovalo, děti se zamýšlely nad tím, kdo jsou, co mají nebo nemají rádi, jaké lidi mají kolem sebe. Jednotlivé stránky knížky zdobily dle vlastní fantazie (kreslily, lepily obrázky nebo fotky). Tato aktivita děti velmi zaujala. Bylo zajímavé sledovat, jak děti vnímají samy sebe. Ukázalo se, že některé děti využily psaní této knížky také k tomu, aby si zhmotnily nejen to, kdo jsou, ale čím by také chtěly být.

Program probíhal podle složení dětí a aktuální nálady skupiny. Děti měly při plnění některých úkolů „volnou ruku“ a právě v těchto situacích bylo možné se o nich dozvědět mnoho zajímavého. Častým tématem našeho povídání byla rodina. Při práci jsme se s dětmi zaměřili na oblast sebeuvědomování a sociálního citění, seberegulace a sebeřízení a vztahových dovedností a zodpovědného rozhodování. Když bylo na děti již řízené činnosti příliš, aktivity se přesunuly ven. Venku se sportovalo, hrály se různé hry nebo se vyplňovaly pracovní listy. Některé

děti při pohybových aktivitách uvítaly možnost vybití přebytečnou energii. Hry byly zaměřené primárně na posouvání vlastních hranic, nikoliv soutěžení mezi sebou.

Se speciálními pedagožkami děti pracovaly s pracovními listy a úkoly zaměřenými na percepci, optickou diferenciaci, sluchové vnímání, rozvíjení a nápravu, rozvoj jemné motoriky a podobně. Aktivity byly dětem nabízeny podle jejich individuálních potřeb. Děti jednotlivé úkoly bavily, při jejich zdárném dokončení měly velkou radost.

Část kempu byla věnována také poznávání okolí města. Tuto akci většinou iniciovaly

děti. S velkým nadšením ukazovaly, kde bydlí ony nebo jejich příbuzní. Děti při procházkách seznámily sociálního pedagoga s rodinnými příslušníky a zdálo se, že v mnoha případech došlo k navázání pozitivního vztahu s rodinou dítěte.

A co říct na závěr? Děti si v průběhu kempu užívaly pozornost pedagogů, která jim byla díky nižšímu počtu dětí ve skupině věnována. Individuální přístup dětem vyhovoval, v jednotlivých úkolech se rychle zlepšovaly, čas ve škole trávily rády. Těšíme se na další zajímavé projekty.

Eva Novotná, sociální pedagog

Zprávy ze základní a mateřské školy

Exkurze do zoo Chleby. Největší úspěch měl kozí výběh

V úterý 25. června 2024 se vydala 1. a 2. třída společně na exkurzi do zoo Chleby. Po zakoupení vstupenek se každé třídy ujala objednaná průvodkyně, která provedla děti po celé zoo. Účastnili jsme se ranního krmení orlů, surikat, opic i koz. Do kozího výběhu si děti mohly vlézt. Tam jsme strávili asi nej-

víc času. V druhé části zoo jsme ještě viděli velblouda, medvěda a lamy. Pobýli jsme na dětském hřišti a nákupem drobných suvenýrů svou exkurzi ukončili. Návštěvu všem doporučujeme.

Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Zuzana Kasková

Zážitkový den se zvířaty v Praze

V úterý 21. května 2024 jsme se s žáky 6. a 7. ročníku vydali na exkurzi do zoo Praha. Po příjezdu jsme si zakoupili vstupenky a žáci měli volný rozhod, během kterého se vydali ke zvířatům, která je nejvíce zajímala. Od 11 hodin jsme měli domluvený komentovaný program. Žáci 6. ročníku měli téma badatel v džungli a tématem 7. ročníku byla etologie (chování zvířat). V obou programech se žáci dozvěděli zajímavé informace o zvířatech a o jejich chování.

Mgr. Václav Hylmar

Zprávy ze základní a mateřské školy

Dva velké projekty umožňují škole zaměstnat specialisty a podpořit žáky

Slovo ředitele školy

Vážení spoluobčané, dne 21. srpna 2024 jsem završil první rok své práce na pozici ředitele naší základní a mateřské školy. Považuji tedy za vhodné i potřebné, abych vás informoval o tom, co se ve škole za uplynulý rok stalo.

Změn bylo nemálo, a ačkoliv nejsem v ředitelské pozici nováčkem, znamenalo to velkou zátěž pro mě i mé spolupracovníky.

Nečekaný úkol byl přede mnou při odchodu paní účetní do pracovní neschopnosti ještě před koncem srpna 2023. Zanedlouho ji následoval pan školník. Ani jeden z nich již zpátky do práce nenastoupil a dnes již nejsou zaměstnanci naší školy. K tomu se přidal odchod dvou paní učitelek na mateřskou dovolenou a několikaměsíční pracovní neschopnost výchovné a kariérové poradkyně, speciální pedagožky a vedoucí školního poradenského pracoviště, a také dvou asistentů pedagoga. Bylo tedy nutné zastat práci i za chybějící zaměstnance a za to patří mým spolupracovníkům velké poděkování, že to zvládli.

Za uplynulý rok jsem do pracovního poměru přijal neuvěřitelných 22 nových zaměstnanců a stručným výčtem vám je představím podle jednotlivých pracovních pozic:

- zástupce ředitele školy: Mgr. Miroslav Košťák, Ing. Lucie Douděrová
- učitel ZŠ: Bc. Tereza Maryšková, Mgr. Radovan Klauďný, Mgr. Vladislav Prouza, Mgr. Josef Soviar, Mgr. Martina Čapková, Mgr. Iveta Vacková
- učitel MŠ: Jana Riegerová
- asistent pedagoga: Jana Slavičinská, DiS., Blanka Prokopcová, Erika Myšková, Katarína Novotná, DiS.
- školník: Josef Faltejsek
- účetní: Ing. Jana Minářová
- hospodářka školy: Eliška Nováková
- školní psycholog: Bc. Matouš Jarolímek, Bc. Filip Halečka
- sociální pedagog: Jana Škaloudová, Bc. Eva Novotná
- speciální pedagog: Mgr. Jana Štěpánová
- uklízečka: Lucie Wiedemannová

Realizujeme dva „velké“ projekty.

První z nich je z Operačního programu Jana Amose Komenského. Jeho realizace je plánována na období 1. dubna 2023 – 31. prosince 2025, tedy 33 měsíců. Díky tomu můžeme ve škole zaměstnat školního speciálního pedagoga a karié-

rového poradce i realizovat podle našich představ další vzdělávání pedagogických pracovníků. Celková dotace pro školu činí 2 261 729 Kč.

Druhým projektem je Podpora škol s nadprůměrným zastoupením sociálně znevýhodněných žáků, který jsme nazvali Naše cesta k minimalizaci dopadů sociálně znevýhodněných žáků. Jeho realizace je plánována na období 29. září 2023 – 31. srpna 2025, tedy 23 měsíců. Díky tomu můžeme ve škole zaměstnat školního psychologa a sociálního pedagoga, podpořit žáky školy a uskutečnit aktivity, na které bychom si netroufli. Jsou jimi např. financování nákladů na dopravu na odborné exkurze, snídaňové kluby a zážitkové vzdělávací programy. Celková dotace pro školu činí 2 742 960 Kč.

S příchodem nového školního roku změníme začátek vyučování a posuneme ho z půl osmé na osmou hodinu s vědomím, že zajistíme dřívější možný příchod žáků do školy než zákonem předepsaných 20 minut. Zájem žákům nabídneme již od 6:15.

Přes hlavní prázdniny jsme stěhovali inventář z budovy školy u kostela, kterou zřizovateli vracíme a již ji nebudeme využívat. Tím zamezíme potencionálním komplikacím při přesunech na školní stravování a do sportovní haly.

Na přelomu září a října zorganizujeme pro zájemce z okolních škol turnaj v piškvorkách, jehož pořadatelem je MAS Otevřené zahrady Jičínka v rámci MAP IV.

K otevřenému komunikaci nabídneme v nejbližších dnech školní facebook a plánujeme i další aktivity, které ale potřebujeme nejdříve projednat s našimi zaměstnanci.

Školní družina bude k dispozici od 6:15 do 7:45 a od 11:40 do 16:00 se záměrem nabídnout žákům zájmové kroužky v odpoledních hodinách.

Mateřská škola bude otevřena od 6:15 do 16:45. Přijali jsme další paní učitelku a plánujeme realizaci individuálního sluchového tréninku Benaudira, který pozitivně ovlivňuje např. poruchy pozornosti, hyperaktivitu, poruchy řeči a další.

Věřím, že se nám podaří plánované aktivity uskutečnit a tím vytvořit co nejpodnětnější podmínky pro vzdělávání našich žáků. Uvítáme, když nás v tom budete podporovat, za což vám srdečně děkujeme.

Za vedení školy Roman Kotlář

Keramické odpoledne. Rodiče se obdivovali šikovnosti dětí

Žáci keramického kroužku při Základní škole v Kopidlně připravili pro své rodiče dvě Keramická odpoledne. Rodiče si mohli vyzkoušet, čemu se jejich děti věnují v keramickém kroužku. Vyráběli například pítka pro ptáčky, drobné sošky do zahrady, ale také si vyzkoušeli práci na hrnčířském kruhu. Někteří se podařilo vytvořit hrneček, vázičku i popelník. Za čtrnáct dní se všichni opět sešli, aby si své výrobky také vyglazovali. Rodičům se odpoledne líbila a velmi se obdivovali šikovnosti vlastních dětí. Patří jim také poděkování, že si našli dvě odpoledne čas a přišli ho strávit se svými dětmi na kroužek.

*Mgr. Ivana Pekárková,
vedoucí keramického kroužku*

Sousedské posezení v Drahorazi zpestřil hasičský automobilový žebřík

V Drahorazi se 13. července 2024 konalo Sousedské posezení s programem pro děti. Po několika studených a deštivých dnech se nám vyčasilo, vykuklo sluníčko a příjemně hřálo. Pro návštěvníky jsme připravili grilované klobásky, párek v rohlíku, utopence a samozřejmě pitný režim.

Děti se vyřádily na skákacím hradu, házeły míčkem na šaška, bavily se s kuličkovou dráhou. Nechybělo malování na obličej od Dominiky Hůlkové. Dílničku pro děti otevřely paní Žižková a Nazarenková. Tam si mohli malí výtvarníci malovat na nekonečné omalovánce nebo tvořit tašku dle vlastní fantazie a schopností.

V 15 hodin na hřiště přijeli hasiči HZS Jičín a předvedli nám vysokozdvizný automobilový žebřík. Výška žebříku byla 32 metrů.

Na závěr přijeli hasiči SDH Kopidlno a děti si užily ochlazení v pěně a pak i ve vodní sprše. Bylo to moc příjemné odpoledne.

Hana Fikarová

Prachovské skály dostaly kompostovací toalety

V Prachovských skalách začaly sloužit první kompostovací toalety v Českém ráji. Dvě dřevěné „kadibudky“ citlivě zapadají do tamní krajiny a respektují přírodní podmínky. Jejich srdcem je kompostovací zařízení od firmy Ekozachody.cz.

„Projekt královéhradecké centrály cestovního ruchu, která toalety do Prachovských skal pořídila, navazuje na naši mnohaletou iniciativu s názvem Chodím beze stop, která učí návštěvníky odpovědnému chování v přírodě prostřednictvím komiksu a řady dalších nástrojů. Jsme moc rádi, že centrála vybrala pro svůj pilotní projekt právě Prachovské skály,“ říká Jitka Kořínková ze Sdružení Český ráj.

Samotné budky navrhli i vyrobili studenti Střední průmyslové školy stavební v Hradci Králové. „Moc rádi jsme navázali spolupráci se stavební školou a požádali studenty o jejich vlastní návrhy dřevěné budky. Ti se úko-

lu nezalekli. Nám se nakonec líbil ten nejnápaditější návrh, který byl jako jediný kulatý,“ popisuje Petra Bednářová z královéhradecké centrály.

Studentka Bára Štumpová, jejíž návrh vyhrál, se nechala inspirovat tvarem šnečí ulity. Zvolila tedy kruhový tvar, čímž vytvořila jiný, neotřelý návrh. Pro stavbu toalety zvolili stu-

denti modřín kvůli velkému obsahu pryskyřice. Ta dokáže odolávat jak vlhkosti a zimě, tak vysokým teplotám a suchu. Životnost toalet se proto odhaduje na zhruba 20 let.

Toaleta se používá stejně jako jakákoli jiná. V případě vykonání velké potřeby se místo splachování použije zásypový materiál z pilin a písku, který se do toalety nasype pomocí připravené lopatky.

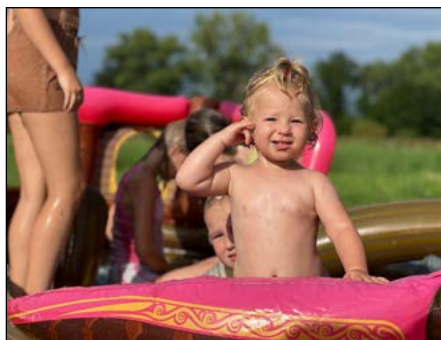
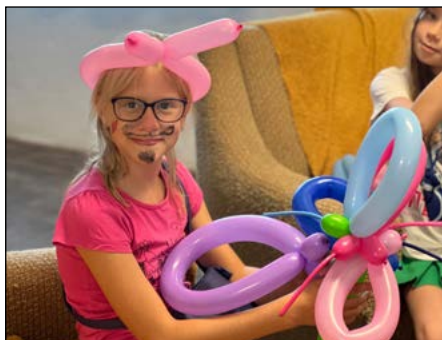
Podle Jitky Kořínkové zkušenosti s provozem toalet v Prachovských skalách ukážou, zda se v budoucnu objeví i na dalších místech v Českém ráji. „Pokud se osvědčí, máme tu řešení letitého problému. Toalety jsou vzhledově zajímavé, vkusně zapadají do přírodních lokalit, nezapáchají a jsou daleko důstojnější než dnes používané toiky, které představují spíše nouzové řešení. Vše ovšem závisí na návštěvnících a jejich zodpovědném chování, kterým nebudou tato zařízení poškozovat,“ dodala. (kl)

Zatoulaný dětský den a sousedské posezení pod novou pergolou

V srpnu již tradičně pořádá osadní výbor ve Pševsi Zatoulaný dětský den a sousedské posezení. Pro děti byly připravené zábavné úkoly, po jejich splnění dostaly děti sladké odměny a mohly se vrhnout na skákací hrad, malování na obličej nebo tvoření z balónek. Letos jsme byli důkladně připraveni také na vedro a pro děti jsme přichystali dva bazény na ochlazení. Ukázalo se, že to byla skvělá volba, bazény spolu se skákacím hradem byly v neustálém zápřahu dětí. V závěru dorazili hasiči s pěnou, což se dětem samozřejmě také moc líbilo. K poslechu a tanci nám již třetím rokem hrála lidové písně kapela p. Suchánka. Kapelu večer vystřídala diskotéka s naším nejlepším místním DJ a trsalo se až do půlnoci.

Letos jsme akci mohli pořádat pod novou pergolou, což ocenili hosté i pořadatelé, kterým ubylo mnoho starostí s přípravou. Děkujeme všem, kteří dorazili, i těm, kteří pomáhali, a těšíme se na další společná setkání.

Eva Novotná

Dobrovolný svazek obcí Mariánská zahrada oslavil 20. výročí vzniku

Svazek obcí Mariánská zahrada (dále MZ) byl založen obcemi 16. července 2004 na území umístěném na jihozápad od Jičína, na území barokně komponované krajiny bývalého panství Schliků. Spolek sdružuje celkem 30 obcí: Bačalky, Běchary, Budčeves, Bukvice, Bystřice, Češov, Dětenice, Dolní Lochoy, Cholenice, Chyjice, Jičíněves, Kopidlno, Kostelec, Libáň, Nemyčevy, Ohaveč, Ostružno, Podhradí, Sedliště, Slatiny, Slavhostice, Staré Místo, Střevač, Údrnice, Veliš, Vitiněves, Vršce, Rokytnany, Zelenecká Lhota, Židovice.

Spolek sdružuje svoje členy na základě spolupráce při uskutečňování rozvoje venkova. Základním cílem je udržení, obnova a rozvoj místních kulturních a společenských tradic, životního stylu, pospolitosti venkovského obyvatelstva, obnova a rozvoj obcí, zlepšování občanské vybavenosti a technické infrastruktury, sladování zájmů a činností místních samospráv, spolupráce s obdobnými subjekty v zahraničí a pro-

pagace svazku obcí MZ a jeho zájmového území.

Ke zvýšení povědomí o MZ byly uspořádány přednášky o barokní komponované krajině a o rodu Schliků. Obě jste měli možnost navštívit i v Kopidlně v KVC. V červenci se v Kopidlně na víceúčelovém hřišti konala i samotná oslava 20. výročí. Po Bystřici (5. výročí), Veliši (10. výročí) a Střevači (15. výročí) jsme štafetu oslav převzali do Kopidlna. V průběhu celého odpoledne postupně vystoupili Jakub Smolík s kapelou Zlatí paroháči, Kyzivátova kapela, kouzelnické duo Radek a Simona, kapela Crazy Dogs. Zpestřením byla výuka salsy. Pro děti byl připraven skákací hrad a tvořivé dílničky. Účast na akci byla menší, ale je to dáno velkým množstvím akcí v okolí a příliš úporným počasím.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci, a zase někdy na viděnou s vámi všemi.

Míša Havelková

Kopidlenské slavnosti na dvou pódiích

Navštívili jste letošní Kopidlenské slavnosti? Ne? Nevadí, trochu vám je přiblížím. Zkusili jsme posunout začátek na pozdější odpoledne. Ze zkušeností jsme usoudili, že začínat dětským programem není to pravé, většinou o tento program nebyl takový zájem, v posledních letech z důvodu velkého tepla. Proto jsme vylepšili dětský den a slavnosti nechali dospělému publiku. V rámci doprovodného programu byl pro děti připraven skákací hrad, tvořivá dílnička a malé pískoviště.

Slavnosti zahájil, jako již tradičně, moderátor Ondra Novotný s panem starostou.

V programu vystoupil František Nedvěd ml., zazněly nejkrásnější „nedvědovky“. Zakladatel skupiny Argema Jarek Filgas s kapelou rozezpíval a roztančil přítomné na známé hity Špinavý záda, Modrý pondělí, Hrobař a další. Bránice jsme si protáhli při povzbuzování soutěže jedlíků. Lahodné párečky konzumovalo devět odvážlivců a pro mě byl vítězem každý. :) Poté přítomné na druhém jevišti pobavil Dominik Heřman Lev – stand up komik, kterého znáte z pořadu Na stojáka! Všimněte si, že jsme měli dvě pódia, až tak jdeme s dobou. No a v mezích se na jevišti jedna připravovala na vystoupení hvězda večera,

kapela Pekař, která se vůbec jako hvězda nechovala. Skromný kluci, kterým sláva „zatím“ nezatemnila mozek. Hráli skvěle. Díky, kluci. Znáte jejich písničku Bůh nebo Dvě duše? Pusťte si je...

Akci zakončila diskotéka moderátora Ondry.

Nesmím zapomenout na fotokoutek od firmy fotobedna.cz, kde jste se mohli vyfotit v jakékoli pozici.

Děkujeme všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu celé akce.

Děkujeme za účast a brzy na viděnou.

Míša Havelková

Memoriál Honzy Macáka po deváté

Další bluegrassový festival, který začíná získávat slušnou tradici, je Memoriál Honzy Macáka v Kopidlně. Letos se konal už po deváté a je důstojnou připomínkou zakladatele Banjo Jamboree, které v Kopidlně před 51 léty začínalo. I letos proběhl ve výborné atmosféře a za účasti osmi skvělých skupin.

Na začátku sice zlobila dešťová přeháňka, takže vystoupení první skupiny, kterou byl Noční vlak, bohužel propršelo. Ale už během přípravy následujících Brzdařů se déšť vytratil a pak až do konce festivalu nezlobil, takže areál univerzálního hřiště v Kopidlně stihl krásně vyschnout a taky se naplnit spoustou bluegrassulačného publika. Násle-

dovali dnes už legendární brněnští Poutníci a po nich česko-rakouský New River Train s frontmanem Mojmírem „Tarasem“ Ševčíkem. Domácí Větráci, kteří festival s Honzou zakládali, potěšili svým tradičním a léty prověřeným repertoárem. Rusty Strings mě příjemně překvapili svou novou rozšířenou a omlazenou sestavou. Předposlední BG Cwrkot byl možná trochu předčasným vyvrcholením festivalu, protože v takové formě jsem ho hrát snad ještě nikdy neslyšel. I když samozřejmě poslední kapela, kterou byl Blackjack, patří také ke špičce českého bluegrassu a jejich vystoupení jsem si moc užil.

Program končil někdy po 23. hodině, ale

ještě nejméně do dvou hodin do rána se jamovalo, o což se starali zejména muzikanti z Rusty Strings a Blackjacku. Festivalem provázel svým nenapodobitelným způsobem vynikající moderátor Pavel „Brandy“ Brandejs. Velký dík patří organizátorům, zejména Markovi Macákovi a Míše Havelkové, sboru dobrovolných hasičů města Kopidlna, kteří zajišťovali kvalitní občerstvení. A také Bédovi Šturmovi, který celý festival skvěle nazvučil – i on už dnes patří ke zvukařským legendám. A nesmíme zapomenout na město Kopidlna, bez jehož významné finanční podpory by festival nemohl existovat.

Petr Žižka, foto Vendula Machanská

Je to jedna z nejhezčích a nejmilejších akcí, na kterou se opravdu vždy těšíme

Co řekli o bluegrassovém festivalu 17. srpna 2024 v Kopidlně jeho účastníci

Kuba Bílý – Poutníci

Na festivalu se nám moc líbilo, děkujeme za přízeň a snad se na festival do Kopidlna zase vrátíme.

Mojmír Ševčík – New River Train

Hrálo se nám moc dobře, výborný zvuk a pohodová atmosféra.

Ondřej Plucha – Blackjack

No a jak se nám Kopidlně hrálo? Skvěle! Ostatně jako vždy. Vždyť si tady připadáme jako doma. A to jednak kvůli tomu, že v roce 1997 se tady naše kapela na Banjo Jamboree na louce u autoklubu dala dohromady. A taky díky spoustě kamarádů, kteří sem díky dlouholeté tradici bluegrassu v Kopidlně vždy dorazí a společně s místními vytvoří vřelou atmosféru pro všechny vystupující. A pokaždé se taky těšíme na bramboráky, které neúnavně připravuje příjemná obsluha. A nemůžu nezmínit členy SDH Kopidlna, kteří se snaží (často marně :-)) uhasit žízeň těch nejdůležitějších osob – návštěvníků festivalu.

Julie Nováková – Rusty Strings

Kopidlna je pro nás opravdu srdcová záležitost. Je to město s bluegrassem spjaté a každý člověk věnující se tomuto žánru je si toho vědom. Proto je všem členům kapely Rusty Strings vždy velkou ctí, když si u vás můžou zahrát. Děkujeme všem, kteří udržují festival v chodu. Ať už jsou to pořadatelé, návštěvníci, ale i ostatní muzikanti... Je to jedna z nejhezčích a nejmilejších akcí, na kterou se opravdu vždy těšíme.

Kopidlna cílem elegantních veteránů

Na začátku června se konala tradiční akce jičínských veteránů Veteránem Českým rájem, která letos končila v Kopidlně. V neděli 2. června kopidlenské náměstí zaplnila historická vozidla vyrobená do roku 1945. Pohled to byl opravdu netradiční, ale nádherný. Atmosféru dotvářelo dobové oble-

čení posádek vozidel. Diváci mohli hlasovat v soutěži elegance vozů, jejíž vyhlášení proběhlo před místní cukrárnou. Byla to krásná nedělní akce, která probíhala jako za starých časů, korzo po náměstí, zákusek a krásná auta.

Miša Havelková

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradnice a rybářka na zahraniční brigádě

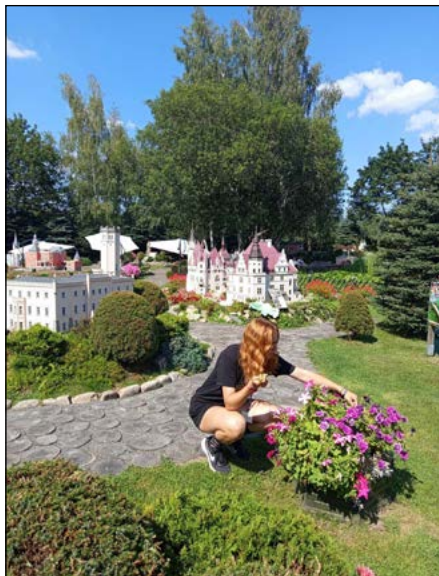
Anna Vávrová (studijní obor Zahradnictví) a Barbora Brzoňová (studijní obor Rybářství) pracovaly o prázdninách v Parku miniatur památek Dolního Slezska v polských Kowarech.

Děvčata provázela české návštěvníky, kterých přijíždí každý rok víc a víc. Koupneme-li do statistiky, kterou si děvčata vedla, zjistíme, že nejvíce návštěvníků přijelo z Prahy, Pardubic, Vrchlav a Hradce Králové. Nejvzdálenější hosté zavítali z Karlových Varů, Třeboně, Hluboké nad Vltavou, Ostravy a Valašska.

Ve volných chvílích se Anna s Bárou věnovaly údržbě zeleně.

Počínání žáků Střední školy zahradnické Kopidlno neuniklo ani médiím. Reportáž do Českého rozhlasu Liberec připravil redaktor Jaroslav Hoření (<https://liberec.rozhlas.cz/park-miniatur-v-polsskych-kowarech-je-k-ceskym-turistum-vstricny-modely-pamat-ek-9287339>). Krátkou informaci do Události v regionech Sever a Východ zařadila 2. srpna 2024 editorka Pavla Kosíková (předposlední reportáž <https://www.ceskatelevize.cz/porady/15334105033-udalosti-v-regionech-sever-a-vychod/224411000170802>).

Jana Tauchmanová

Anna Vávrová. Foto Barbora Brzoňová

**Reportáž Českého
rozhlasu Liberec**

Barbora Brzoňová. Foto Jana Tauchmanová

**Události
v regionech
Sever a Východ**

Zahradníci před kamerou i za kamerou

Poslední červnovou středu se žáci 3. ročníku studijního oboru Zahradnictví vydali v rámci Výchovy k občanství do studia České televize v Hradci Králové. V doprovodu režiséra Tomáše Nixe nahlédli do zákulisí televizního zpravodajství. Vyzkoušeli si čtení zpráv, práci s kamerou, navštívili pracoviště režiséra, editora i studio, odkud se vysílají rozhovory s hosty.

Jana Tauchmanová, foto autorka

Zprávy ze zahradnické školy

Horká prázdninová praxe

Letos, stejně jako každý rok, jsme se starali o školní areál i v průběhu prázdnin. Žáci si vyzkoušeli spoustu zajímavých sezónních prací a kromě toho viděli své spolužáky. Letošní léto bylo opravdu dostatečně horké, takže o zážitky nebyla nouze.

Jan Špaček, učitel odborného výcviku a odborných předmětů

Foto Jakub Verecký, 3. ročník, učební obor Zahradník

Ztracené mládí

Chtěl bych navázat na život rodičů, neb z toho jsme vycházeli. Krátce po zavedení elektřiny v Židovicích (1926) nechal ministr Bradáč postavit sokolovnu, ve které probíhaly všechny kulturní akce. Místní zde hráli divadlo, na které se scházeli lidé ze širokého okolí.

Sokolovna byla vybavena i sportovním nářadím bradla, koza a další pro děti i dospělé. Později zde bylo promítáno i kino, což byla výjimka. Zakrátko nechal Bradáč postavit sokolovnu v Kopidlně a v Jičíně nechal postavit v Soudné ulici zemědělskou školu s názvem Bradáčova rolnická škola, do které jsem později chodil.

Lidé v tu dobu žili velmi společenským životem. Měli sice hodně práce na poli a v chlévech, ale na zábavu si čas vždy udělali. Výchova dětí byla úplně jiná než dnes. Děti již od mládí (školní léta) musely dle svých schopností s rodiči pracovat, měly se naučit, že nejsou ještě dokonalé a že musí poslouchat zkušené rodiče. Když to nešlo domluvou, tak stačila rákoska. Rákoska stačila i ve škole, místo dnes pomocných asistentů. V tuto dobu spojoval lidi duchovní život, láska a přátelství, což je nejbližší k pravdě.

Já jsem začal chodit do školy, když začala druhá světová válka. Když v březnu 1939 jezdili němečtí vojáci kolem školy, pan řídící říkal, že je to náš konec. Přišel s rodinou do Židovic z Podkarpatské Rusi. Věděl, že nás chtějí Němci zlikvidovat. Na němčinu jsme měli německého učitele a každý den... Německo, Německo nade všechno... Často jsme poslouchali rozhlasem příkazy Hitlera. Němci se k nám Čechům chovali velmi nadřizeně a počítali s tím, že nás zlikvidují. Lidé měli k životu omezené možnosti, hlavně v zásobování. Snažili se proto často vlastnit něco nad stanovenou normu, což Němcům vadilo, chodily různé tvrdé kontroly a tresty. Němci počítali již od začátku, že válku vyhrají a že nás tu nebudou potřebovat. Našel se však i někdo, kdo se jim chtěl zavděčit, zradil naše lidi a při gestapáckých kontrolách je zval domů, kde plánovali, jak zde budou po válce hospodařit. To je ukázka, že lidi nejsou v životě nikdy jednotní a že jsou ochotní i zradit. Je to však z mého pohledu krátkozrakost a bezduchý život. Tento svět byl dle mého názoru a životních zkušeností stvořen vyšší mocí – Bohem duchem. Proto se ještě nikomu nepodařilo a nemůže podařit lidským životem tento svět ovládat. Je ovládán duchem, po smrti, bez našeho těla. Různé politické strany, to je jen falešné divadlo, které nikam nevede.

Antonín Erben

MORAVSKÝ VINNÝ SKLÍPEK

15. - 17. 11. 2024

POJEDETE SI S NÁMI UŽÍT MORAVSKÝ (NE)VINNÝ ZÁŽITEK

- ubytování v penzionu POSADA
- vinná degustace
- další program zajištěn
- cena bude upřesněna (cca 2 500,-/osoba)

HLÁSIT SE MŮŽETE
DO 25. 10. 2024

VÍCE INFORMACÍ NA
TEL. Č. 724 600 683

Děkuji všem kopidlenským učitelům

Pane učiteli Suchoradský, chválíte děti ze Mlýnce, a na sebe, svoji manželku učitelku a další učitele jste jaksi zapomněl. Co bez vás všech by bylo z kopidlenských dětí a dětí z okolí? Já vím, staré přísloví praví „samochvála smrdí“.

A proto vám chci poděkovat já. Chci poděkovat všem učitelům, co se ve školce, základce a měšťance vystřídali. Děkuji za sebe a svá vnučata. Všichni máte zásluhu na tom, co umí a kam to dotáhli, dokázali jste podchytit jejich schopnosti a pili. Vaší zásluhou fungovaly kroužky, naučil jste děti práci na počítači, ne hrát hry. Moje vnučka díky vám vynikala na obchodní akademii v Jičíně, kde se nejen spolužačky ptaly, kam chodila na základku. Úspěšně několikrát reprezentovala obchodku v soutěžích.

Jsem ve věku, kdy ráda vzpomínám na svoji školu, spolužáky a učitele v Krkonoších. Myslím, že jsme na tom všichni stejně. Proto ještě jednou vám všem kopidlenským učitelům (i těm, co již nejsou mezi námi) patří velký dík. Preji vám hodně zdraví, pevné nervy, hodně a zvědavé děti.

Marie Hloušková

Poznámka KL: Toto poděkování je psáno v reakci na článek Oldřicha Suchoradského z KL v červnu 2024, str. 23–25

Hlavně jsme podnikali výpravy po místech, kam nevedly cesty

Prázdniny ve Mlýnci s Vladimírem Čížkem

Když se ve svých raných vzpomínkách obrátím zpátky, zdá se mi, že Vladimíra Čížka znám už od narození. Samozřejmě tomu tak ve skutečnosti není, ale je tomu hodně dávno, co se my dva známe. Myslím si, že nás seznámili moji prarodiče, kteří jistě ne náhodou měli příjmení stejné jako můj kamarád, Čížkovi. Mohlo to být někdy v době, kdy mi bylo nejvýše tak devět nebo deset roků. Dovedli mě ve Mlýnci k sousedům Špicarovým a nechali nás tam spolu, ať se poznáme u nich na dvoře. Já byl o šest let starší, takže jsem to zprvu pochopil, že se ho mám snažit nějak zabavit, či dokonce snad i hlídat. Ale ono se to docela rychle obrátilo. Malý blondáček byl akční dítě a já si musel dávat dobrý pozor, aby mně nenatáhl polenem, kterým se začal v mé blízkosti nebezpečně ohánět. Ale rychle jsme si na sebe zvykli a stali se z nás velcí prázdninovní kamarádi. Vladimír mě provedl jejich, pro mě městského kluka velkým, hospodářstvím. Chlévy, stodola naplněná slámou, tajemný špejchar na dvoře. Řádili jsme tam spolu denně, jako utržení z řetězu. Také jsme se moc rádi pohybovali na pastvině dobytka pod chlévy a hráli si na louce pod kamenskou hrází.

Ze všeho nejvíce jsme ovšem milovali rybník Zrcadlo a jeho rákosem obrostlé břehy. Z bývalé Drobečkovy zahrady jsme zalézali do rákosí a dělali si tady cesty a prostory v sešlapaném rákosí. Říkali jsme jim „salóny“. Tak jsme si je sami pro sebe pojmenovali. Občas jsme přitom zahučeli po kolena do bahna, a byli pak dlouho cítit rybníční vůní na metry daleko. Nepříjemné to bylo zvláště v zimě, o pololetních prázdninách, kdy na nás bláto velmi rychle zmrzlo. Hráli jsme si často i u nás doma. Nejčastěji na balkóně, s širokým výhledem po hrázi rybníka a po celé vsi, až k zastávce ČSD. Někdy jsme tam byli jenom sami, ale častěji i s mojí sestrou a jejími kamarádkami, občas i s mladším bráčkou Vladimíra, Jěnou.

A teď už předávám slovo Vladimírovi.

Větší část prázdnin jsem jako malý kluk trávil u dědečka, babičky, strejdy a tety ve Mlýnci u Kopidlna. Měli tam velké hospodářství a pro mne, jako městského kluka, bylo vítanou změnou poznávat typicky vesnický život. Podle svých sil jsem se zapojoval do prací na dvoře i na poli. Například jsem pravidelně sbíral večer vajíčka snesená slepicemi, pomáhal vyháňet krávy na pastvu a občas se zapojil i při krmení zvířectva.

Velice rád jsem se motal kolem koní, které moji příbuzní chovali jako jediní v obci. Jednou mi kobykla nějakým omylem dokonce šlápla

Vladimír Čížek u nás na návštěvě dnes.

S Vladimírem, jeho bratrem Jěnou a mou sestrou Evičkou.

Na cestě s koňmi se strejdou.

na nohu. Strejda mne hned odvezl do Kopidlna k lékaři. Posadil mne před sebe na nádrž motorky a už se jelo. Tam se však ukázalo, že zranění bylo jenom lehké, a já si pak dával při pohybu kolem zvířat mnohem větší pozor.

Když jsem s dědečkem jel na voze taženém koňmi, tak mi občas dokonce i půjčil opratě, abych mohl kočrovat a volat na koně „hot“ nebo „čehý“. Taky mne občas posadil na zapřaženého koně. Nejvíce jsem se dmul pýchou, když mi jednou zaneprázdněný strejda svěřil do ruky opratě. Pak mám v dobré paměti žně, při kterých jsem sice moc nepomáhal, ale byla to pro mne zajímavá a pestrá podívaná. Doprovázel jsem dědu a ostatní lidi kolem našeho hospodářství i přímo na pole. Obilí se tehdy ještě sklízelo samovazem. Byla to tehdy, na konci padesátých let, běžná záležitost. Ze samovazu se pak snopy musely ze země sebrat a postavit do mandelů, aby tak obilí rychleji proschlo. Když se to po několika dnech podařilo, tak se na žebříňáku suché svázely do stodoly k mlátičce. Ta už tehdy docela nahradila cepy, jejichž užívání jsem už nezažil, ale našel jsem je na půdě. U mlátičky pro mne, jako malého chlapce, nebyla příležitost nějak moc pomáhat. A tak jsem se jen díval, jak snopy mizí nahoře v mlátičce a dole se sype zrní do pytlů a vedle vypadává vymláčená sláma.

V hlavě mi utkvěla svačina, kterou jsem dostal jako ostatní, kteří při žních pilně pracovali. Babička všem připravila chleba s vepřovým sádlem a k tomu přidala nakládanou okurku.

Pytle se zrním dědeček vozil na voze taženém koňmi do výkupního skladu v Rožďalovicích. Často jsem tam jezdil s ním. Při zpáteční cestě jsme se pokaždé zastavili v hospodě U Nádraží. Dali jsme si tam oba párek, děda pivo a já jsem dostal barevnou limonádu.

Po vstupu do JZD babička pracovala v prasečí porodnici. Chodil jsem tam za ní a trochu i pomáhal při krmení prasnic i malých selat. Vzpomínám si, jak jednou babička jela s ostatními na výlet a neměla zástupce. Tak jsem ji nahradil a sám obstaral celé jedno krmení. Bylo mi tehdy asi deset let a dmul jsem se hrдостí.

Samozřejmě že jsem běhal rád s kluky z vesnice. Nejvíce jsem kamarádil s Oldou Suchoradským, který jezdil taky na prázdniny k prarodičům. Olda byl o několik let starší, ale rozuměli jsme si spolu výborně. Bydlel jen kousek od stavení mého dědečka a babičky, hned proti místní škole.

Hráli jsme si u nich, ale hlavně jsme podnikali výpravy po místech, kam nevedly cesty. Naším oblíbeným místem bylo okolí místního

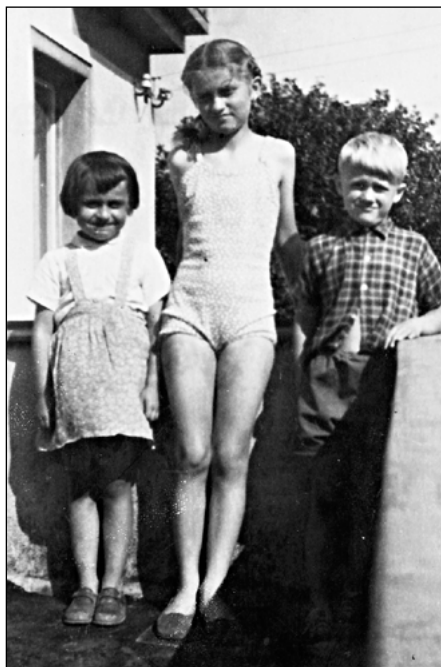
rybníka Zrcadlo. Prodírali jsme se houštinami a rákosím, občas zapadli do bahna a pozorovali přitom zajímavý život ve vodě.

Vzpomínám si, jak mne strejda učil v rybníku plavat. Se zapůjčenou pramicí, poháněnou pomocí bidla, jsme zajeli trochu dále od břehu. Strejda mi ukázal různé styly plavání a pak mne vysadil z lodě do větší hloubky, kde mi voda sahala až po krk. Chtěl po mně, abych plaval sám za lodí. Upozornil mne, že přijde větší hloubka, a předpokládal, že pud sebezáchovy mne donutí, abych začal sám plavat. Hloubka přišla, ale já se začal topit. Strejda mne chvíli nechal snažit se udržet nad vodou. Sice jen krátce, a pak mne vytáhl zpět do lodě. Plavat jsem se tímto tvrdým způsobem nena- učil.

K Vladimírovým vzpomínkám ještě přidávám několik svých dalších postřehů.

Ve vzpomínkách Vladimíra dominují ty, které jsou spojené s koňmi. Je fakt, že v té době měli v Mlýnci koně právě jenom Špicarovi, kteří hospodařili samostatně, mimo místní JZD. Pan František Špicar a jeho syn často vyjížděli s koňmi do okolí. Buď jen s připojenou bryčkou, nebo i s povozem na odvoz pytlů obilí, které vozili lesem do mlýna na Bučici, když ještě fungoval, než byl proměněn v pilu. Jindy obilí vozili do výkupu ve skladu v Rožďalovicích. Sám jsem tu cestu se Špicarovými koňmi a jejich majitelem panem Špicarem několikrát absolvoval a musím přiznat, že to pro mě bylo opravdové dobrodružství. Sedět na kozlíku a nechat se ošlehávat koňským ohonem, a přitom se bát, že si bude chtít kůň třeba ulevit a já budu postříkán jeho tekutinami či bombardován „koblížky“. Nikdy se tak ale nestalo, přestože někdy to bylo jenom o „fous“.

Závěrem svých vzpomínek na zábavy s bratrancem Vladimírem připojím ještě jed-

Hry na balkóně našeho domku.

nu zvláštní, která má přesah až do současnosti. Jedním z mnoha prostor u Špicarů, kde jsme si hráli, byla stodola, hned vlevo vedle vjezdu do dvora. Byla dřevěná, s podezdívkou z pískovcových kamenných bloků. Tam jsme si jednou vyzkoušeli, jak je pískovec měkký kámen, tím, že jsme nalezeným střepem ze střešní tašky tak dlouho do kamene jedním směrem a na místě třeli, až jsme do něj vyhloubili několik centimetrů hlubokou spáru. To se nám natolik zalíbilo, že jsme se tím bavili několik dní a těch spár tam vedle sebe vytvořili celou řadu. Vsadil bych se, že jsou tam ty spáry námi v dětství vyhloubené v kamenech vidět až dodneška, kdy uplynulo od našich prázdninových hrátek už 70 let.

Popsaný případ byl jen jeden z mnoha

nápadů, které jsme tehdy spolu měli a kterými jsme se dokázali společně nebo i s dalšími mlýneckými kamarády a kamarádkami o prázdninách krásně zabavit. Nudou jsme spolu nikdy netrpěli.

Olda Suchoradský, fotografie z alba Suchoradských, Vladimíra Čížka, malby Vladimíra Špicara z Mlýnce

Zvonička před mlýneckou školou, olejomalba V. Špicara.

Malba strýce Vladimíra nazvaná: Lávky na Bučici.

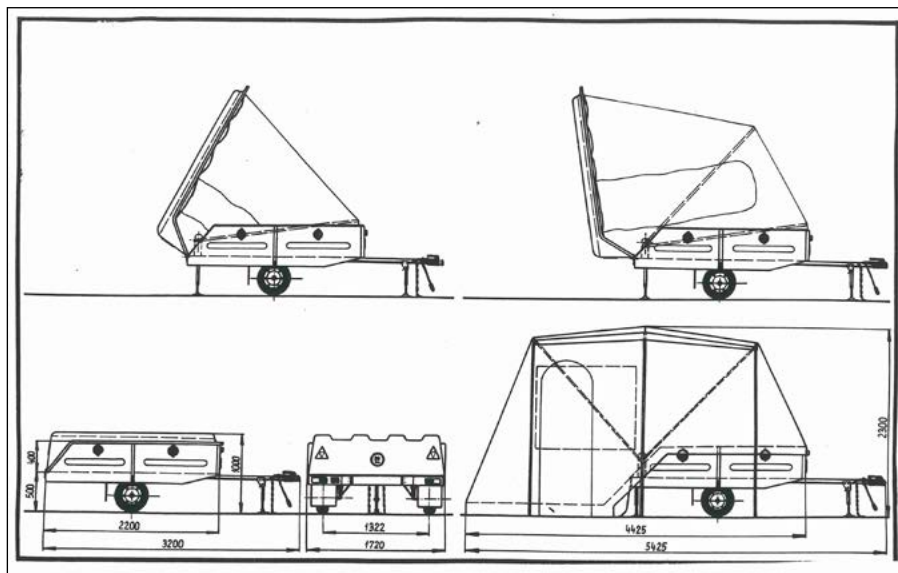
Na dvoře u Špicarů bývalo živo.

Z historie výroby automobilových přívěsů v Kopidlně

V letošním roce uplynulo 40 let od zahájení výroby automobilových přívěsů v Kopidlně. 80. léta minulého století v tehdejší Československu se nesla ve znamení výrazného rozvoje autoturistiky a panovala značná poptávka po skládacích stanových přívěsech za osobní automobily. Ty byly dováženy ze zemí tehdejšího východního bloku (SSSR, NDR). Tento import však neuspokojil stále se zvyšující poptávku. Proto se zcela logicky v roce 1982 objevila myšlenka na výrobu skládacího stanového přívěsu československé provenience.¹⁾

K 30. 6. 1983 byla dokončena technologická dokumentace a následně vyrobeno deset prototypů, které prošly homologačními zkouškami v Ústavu pro výzkum motorových vozidel v Praze, na jejichž základě bylo vydáno osvědčení o technické způsobilosti. V roce 1984 zahájil Okresní podnik služeb (dále OPS) Jičín v provozovně Kovo (Kovovýroba) Kopidlna výrobu „prvních československých víceúčelových skládacích stanových přívěsů“. Přívěsy byly v Kopidlně vyráběny ve dvou verzích: SPU 500 (stanový přívěs univerzální) a NPU 500 (nákladní přívěs univerzální), přičemž SPU 500 bylo možné upravit na NPU 500 a obráceně.

SPU 500 (oficiální název první verze byl: Přívěs SPU 500 – „GOBI“) sloužil jako součást kempingového vybavení a skládal se z podvozku, korby, víka, stanu s konstrukcí, zahrádky a dalšího příslušenství. Přívěs byl dvoupodlažní pro tři osoby a jedno dítě. Překlopením víka korby se vytvořily dvě podlahy: podlaha víka jako obytná část a podlaha korby jako lůžková část. Současně s překlopením víka se rozložila stanová nástavba, která byla přichycena na jednoduché kovo-

Návod k použití SPU 500.

vé konstrukci. Nákladní přívěs ze stanového bylo možno vytvořit demontáží víka korby včetně stanové nástavby, konstrukce a vybavy a montáží zadního čela. Platil i obrácený postup: po zakoupení stanové nástavby bylo možné vytvořit z nákladního přívěsu stanový. Z toho pramenil výraz „univerzální“ v jeho názvu, resp. názvech. Výrobce stanu byl Technolen Lomnice nad Popelkou. Maximální hmotnost nákladu u nákladního přívěsu činila 280 kg. Přívěsy byly v průběhu následujících let výroby modifikovány. V rámci modifikací bylo např. původní železné víko nahrazeno laminátovým.

V prvním roce výroby bylo vyrobeno

a expedováno 100 kusů obou verzí přívěsu. Prodejní cena SPU 500 byla stanovena na 15.760 Kčs. Vzhledem k tomu, že průměrná hrubá měsíční mzda v roce 1984 byla 2.875 Kčs, činila pořizovací cena přívěsu pětiapůlnásobek tehdejšího průměrného hrubého měsíčního platu. Ve 2. polovině 80. let 20. století se staly přívěsy SPU 500 a NPU 500 „vlajkovou lodí“ Kovovýroby Kopidlna v rámci OPS Jičín. Dále se zde vyráběly např. naklepávače kos, výfukové systémy pro vysokozdvizné vozíky Desta, sněhové radlice či kontejnery.

SPU 500 pana Martina Kursy.

Ve druhé polovině 90. let 20. století se OPS Jičín přeměnil v OPS Cíl, státní podnik Jičín. Delimitací tohoto podniku v roce 1990 vznikl státní podnik Progress Kopidlno, který byl zrušen likvidací k 31. 5. 1992.

S přívěsy z Kopidlna se lze na našich silnicích setkat i v současnosti. Jedním z jeho majitelů je pan Martin Kursa, který se podělil o své zkušenosti s provozem tohoto přívěsu: „Zpravidla s ním jezdíme kempovat po ČR na víkendy (srazy veteránů). Osvědčil se nám víc než dobře. Je lehký a má kompaktní rozměry, tudíž příliš neomezuje výhled z vozu. Nejvíc jsem s ním naježdil za Škodou Octavia Combi, rok výroby 1969, tam je výkon vozu dostatečný. Jednou jsem jej vezl na Moravu za trabantem, tam už je jízdní odpor znatelnější. Na cestu se dá dovnitř naložit dost věcí, musí se ale nechat prostor pro složení stanu, jinak se oblouky poškodí. Rozložení i složení je lépe dělat ve dvou, ale zvládne to i jeden člověk. Rozložení či složení zabere opravdu jen pár minut.“

Poděkování náleží panu Martinu Kursovi za jeho ochotu, se kterou se podělil o své provozní zkušenosti, a poskytnutí fotografií svého SPU 500.

Mgr. Josef Matoušek,
Státní okresní archiv Jičín

1 V dobovém tisku byl prezentován jako první skládací stanový přívěs domácí proveniencce, dle sdělení pana Martina Kursy se v tehdejší Československu stanové přívěsy vyráběly již dříve.

Použité prameny: Státní okresní archiv Jičín, fondy Okresní národní výbor Jičín, Okresní podnik služeb Jičín, Progress, s. p. Kopidlno.

Použitá periodika: Pochodeň, 1984, č. 118. Svět motorů, 1984, č. 33.

Prestižní ocenění Královéhradeckého kraje pro paní Janu Hladíkovou

Při zahajovacím večeru Mezinárodního folklorního festivalu v Červeném Kostelci probíhá každoročně také slavnostní předávání prestižního ocenění mistr tradiční rukodělné výroby Královéhradeckého kraje, které Rada Královéhradeckého kraje uděluje již od roku 2002 za významný přínos v oblasti tradiční lidové kultury. Do roku 2017 to bylo ocenění „Zlatý kolovrat“, které nahradil titul „mistr tradiční rukodělné výroby“, a za celou dobu trvání ocenění získalo již na 40 řemeslníků.

Letos bylo o to významnější, že 14. srpna převzala ocenění z rukou náměstkyně pro kulturu Martiny Berdychové také paní Mgr. Jana Hladíková, kopidlenká občanka, dlouholetá učitelka na ZŠ a MŠ Kopidlno a také zakladatelka a vedoucí kroužku paličkované krajky. Oceněna byla jako osobnost za dlouholetý přínos a práci v oblasti lidové tvorby a lidových řemesel v oboru paličkování krajky.

Pro tento rok se sešlo celkem 11 nominací, ze kterých Odborná komise pro tradiční lidovou kulturu Královéhradeckého kraje vybrala čtyři osobnosti, jejichž dlouholetá činnost pomáhá zachovat historické dědictví našeho kraje. Mezi oceněnými je pro letošní rok kromě paní Jany Hladíkové také Monika Lemberková, vedoucí Spolku lidové tvorby Hradec Králové, která získala ocenění také za osobnost dlouhodobě působící v oblasti tradiční lidové kultury, pan Zdeněk Fryml,

výrobce dřevěných jasanových lyží, a paní Jarmila Haldová za své obsáhlé betlémské a řezbářské dílo. Tito mistři řemeslníci prokázali, že ovládají tradiční postupy, dovednosti a technologie v daném oboru tradiční rukodělné výroby, své řemeslné umění předvádějí na přehlídkách, výstavách a specializovaných akcích zaměřených na tradiční lidová řemesla. Ale nejen to, také předávají svůj um a zkušenosti následovníkům a pomáhají tak udržet naše kulturní dědictví stále živé.

Hana Macháčková, RMaG v Jičíně

I JEDNA CHYBA VÁS MŮŽE STÁT VŠECHNY ÚSPORY!

Banky ani Policie ČR po vás NIKDY nepožadují přístupové údaje do internetového bankovníctví, údaje o platební kartě ani PINy!

Přežijete
v online světě?
Vyzkoušejte si
KYBERTEST!
www.kybertest.cz

Bohatá sezóna leteckých modelářů

Od minulé zprávy o činnosti leteckomodelářského klubu se toho hodně událo. Do minulého čísla Kopidlenských listů jsme nestihli připravit zprávu z důvodu pracovních a reprezentačních povinností, za což se omlouváme. A tak nyní pěkně popořadě.

Devátého a desátého března jsme se účastnili soutěží v Panenském Týnci a mládež zde létala v sobotu Krajský přebor Středočeského kraje. Za ne úplně ideálního počasí se nám vedlo velice dobře. V kategorii F1H dvakrát zvítězil Franta Zajíc. Milan Šafler byl 1. a 2. v kategorii A3. Vladka Švorcová tvrdě soupeřila s Václavem Krejčíkem v kategorii P30. Jednou měli shodně sekund (1. a 2. místo) a v druhé soutěži byl o pár sekund lepší Václav. Jan Zajíc vyhrál kategorii F1H i házedel a Patrik Švorc byl v házedlech druhý. V kategorii A3 obsadil třetí místo Dominik Fojt a v kategorii P30 byl druhý Adam Bodlák před svým bratrem Štěpánem. Všichni ve svých kategoriích nalétali stanovený limit a zajistili si tak postup na Mistrovství ČR. Následující víkend odjeli Zajícovi na Světový pohár do Polska. Jako vždy tam bylo velice větrno. Honzovi se jedna soutěž nepovedla, byl až osmý. V druhé zalétal velmi dobře a skončil sedmý celkově a třetí junior. V maďarské Tapolce o týden později skončil mezi juniory čtvrtý. Poslední březnový víkend jeli Milan Šafler a Václav Krejčík soutěžit do Senice na Hané. Konal se tam Český pohár v kategoriích F1G a F1H. Václav v kategorii F1G obsadil čtvrté místo a Milan byl druhý v kategorii F1H.

První soutěže v dubnu byly české poháry největších volných modelů v Hořicích. Za pěkného počasí se sjelo mnoho závodníků. Soutěžilo se o Hořické trubičky a naši junioři je mají rádi, a tak se snažili, aby si nějaké

Soutěž v Mladé Boleslavi.

odvezli. Patrik Švorc v kategorii F1B juniorů dvakrát vyhrál a Jan Zajíc byl první a druhý, takže trubičky byly. Do Kozlan u Plzně Švorcovi kvůli pracovním povinnostem nemohli, a tak jel soutěžit jen Honza Zajíc. Zde se létá i soutěž tříčlenných družstev o Turbínovou lopatku. Se svými kolegy obsadil druhé místo, v jednotlivcích byl šestý a mezi juniory vyhrál. Krajský přebor mládeže Královéhradeckého kraje už dlouhá léta pořádá náš klub. Letos se konal 21. dubna na letišti v Hořicích. Třicet soutěžících se snažilo nejen vyhrát, ale také nalétat potřebné limity a kvalifikovat se na mistrovství republiky. Jan Zajíc vyhrál

kategorii házedel a F1H. V kategorii P30 splnili limit bratři Bodlákovi a Adam ještě vyhrál kategorii házedel a kvalifikoval se i v druhé kategorii. Patrik Švorc byl druhý v kategorii F1G a tím se nominoval také v druhé kategorii. Matyáš Mencl obsadil v kategorii F1H čtvrté místo, ale limit také splnil.

Prvního května jsme jeli na tradiční soutěž do Mladé Boleslavi. Tam se nejlépe vedlo Milanu Šaflerovi v kategorii A3, kterou vyhrál. Adam Bodlák byl druhý v kategorii P30 a třetí byl Štěpán Bodlák. Honza Zajíc byl v kate-

Krajský přebor KH kraje: Házedla, 1. Adam Bodlák, 2. Matyáš Mencl.

Úspěch na Krajském přeboru v Panenském Týnci.

Patrik Švorc, 1. místo v kategorii F1B, Český pohár Hořice.

gorii házedel druhý. Vyhlášení zde bývá vždy u muzea Metoděje Vlacha a všichni soutěžící mají vstup zdarma. Starší účastníci prohlízejí exponáty a mládež nejvíce zajímají trenažéry a skluzavka. Všichni jsme si to užili. Následující víkend jsme si užili na výletě v Ledcích a v sobotu pěší výlet do dobrovického muzea a zpět. Dvě soutěže světového poháru v rumunské Salontě se konaly 11. a 12. května. V jedné byl Jan Zajíc třetí a v druhé pátý. Poslední víkend v květnu náš klub pořádá soustředění juniorské reprezentace na letišti v Hořicích. Širší výběr juniorské reprezentace se sjel, aby nasbíral nové zkušenosti. Lé-

tali jsme od rána do večera. Reprezenční družstva probírala taktiku létání na MS a domluvili jsme potřebné formality k výjezdu do Makedonie. Toto soustředění se koná za finanční podpory SMČR.

V červnu Jan Zajíc létal na dalších světových pohárech. První byl v srbském Aradači. Tam se mu nedařilo, jak by si představoval. V obou závodech skončil na šestém místě. Dalším byl závod v rumunské Salontě. Tam nalétal plný počet sekund a dostal se do rozlétávání. Nakonec skončil na čtvrtém místě v celkovém pořadí a první mezi juniory. Patrik Švorc a Jan Zajíc se v srpnu účastnili mistrovství světa v Severní Makedonii. Jak se jim dařilo, si můžete přečíst v samostatném

článku. Poslední srpnový víkend se v Senici na Hané konaly soutěže Českého poháru. Za krásného letního počasí jsme stanovali spolu s dalšími modeláři přímo na letové ploše. Honza Zajíc létal v kategorii F1A a obě soutěže v juniorech vyhrál.

V dílně jsme opravovali rozbité modely a stavěli nové. Velice dobře jde stavba Matyáši Menclovi. Bodlákovi stavějí se svým otcem. V září a v říjnu nás čekají mistrovství České republiky v několika kategoriích a další české a světové poháry. Děkujeme všem za podporu a budeme vás informovat o dalších našich aktivitách.

František Zajíc

Stříbro, bronz a také bramborová medaile pro modeláře z Kopidlna

MS juniorů F1ABP

Mistrovství světa juniorů ve volných kategoriích modelů F1A, F1B a F1P se letos konalo v Severní Makedonii. Konkrétně ve čtvrtém největším městě Makedonie Prilep. Po spoustě zařízení, dopisování, telefonování a upřesnění se podařilo sestavit kompletní tříčlenné týmy České republiky v kategorii F1A a F1B. Součástí týmu F1A byl Jan Zajíc a v týmu F1B byl Patrik Švorc z Leteckomodelářského klubu Kopidlno. A tak po sbalení a naložení věcí vyrazili Švorcovi a Zajícovi prvního srpna v šest ráno na cestu do Makedonie. Měli jsme zapůjčen devítimístný automobil od Svazu modelářů. Cestu jsme měli naplánovanou na dva dny s přespáním v Srbsku. Vše probíhalo celkem v pohodě, jen v Maďarsku byly dálnice trochu přeplněné a vleklo se to. V pátek před šestnáctou hodinou jsme dorazili do místa ubytování. Milá paní domácí nás uvítala, ukázala pokoje a popřála příjemný pobyt. Po vybalení všech věcí jsme šli na krátkou prohlídku města a dobrou večer po dlouhé cestě.

V sobotu se konal Světový pohár v kategorii F1A, kde létal Jan Zajíc. Je to příležitost mimo trénink vyzkoušet si místní podmínky v plném soutěžním nasazení. Plocha nebyla nic moc – pastviny, kousek vysekané a jinak vysoká tráva s pichlavými bodláky, hrbolatý terén a někde obilí a slunečnice. Soutěž byla zkrácena na pět kol kvůli odpolední bouři s deštěm a silným větrem. Honzovi se nepovedly první dva lety, a tak to na lepší umístění nestačilo. Sotva jsme složili modely, přišla avizovaná bouřka. V neděli se létal Světový pohár v kategoriích F1B a F1P. Patrik však nechtěl riskovat rozbití svých modelů těsně před mistrovstvím, a tak nelétal. V průběhu dne dorazili další členové českého týmu.

Tým Czech Republic.

Mistrovství světa probíhá celý týden a tentokrát se konalo 5.–11. srpna 2024.

V pondělí se konala registrace jednotlivých týmů, školení časoměřičů a schůzka vedoucích týmů. My jsme tento den využili k rannímu tréninku.

V úterý probíhala přejímka modelů, kde každý soutěžící může přihlásit své čtyři modely. Musí doložit technické údaje k modelům, převáží si gumové svazky a přeměří vlečné šňůry. Poté jsou modely označeny nálepkami a přijaty k soutěži. Oficiální trénink probíhal během celého dne na letové ploše. V podvečer se konalo slavnostní zahájení mistrovství a focení jednotlivých týmů.

Ve středu byl soutěžní den pro kategorii F1A. Jan Zajíc létal společně s Vojtou Kornhöferem a Aničkou Kornhöferovou za český tým. Létalo se na sedm kol. První dvě na čtyři minuty, ostatní na tři minuty. Honzovi a Vojtovi se podařilo nalétat plný počet sekund, i když oba měli slabší chvíle a bylo to jen tak tak. Anižce ve dvou kolech pár vteřinek chybělo. A jelikož žádný tým neměl plný počet sekund, bylo po součtu jasné, že máme stříbro v družstvech. O pořadí v jednotlivcích muselo rozhodnout rozlétávání. To se letělo před soumrakem a žádný ze závodníků neletěl maximum šest minut. Honza skončil na čtvrtém místě a hned za ním Vojta.

Ve čtvrtek byl soutěžní den pro kategorii F1B. Zde společně létali Patrik Švorc, Štěpán Ryz a Zachary Parpel. Také se letělo na sedm kol, nejdříve dvě na čtyři minuty a potom ostatní na tři minuty. Bohužel každému nějaké vteřinky chyběly. Po konečném součtu jsme měli stejně sekund na třetím místě s týmem Číny. Potom rozhoduje pořadí. A jelikož byl Patrik lepší než všichni Číňané, obsadili jsme v družstvech třetí místo.

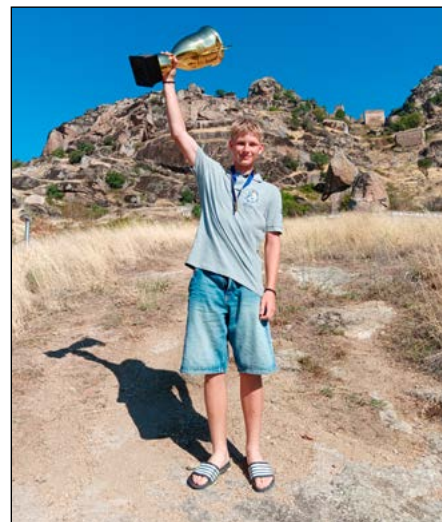
V pátek byl soutěžní den pro kategorii F1P. Jsou to modely poháněné spalovacím motorem. Česká republika neměla v této kategorii zástupce. Využili jsme tento den k pěknému výletu po okolí. A večer malá oslava druhého a třetího místa.

V sobotu byl rezervní den pro případ špatného počasí. My jsme si přispali, potom dobrý oběd a ještě lepší makedonský zákusek cukrárně a večer slavnostní předávání cen a závěrečný banket. Mistrovství se v kategorii F1A účastnilo 16 zemí a 49 soutěžících. Z toho český tým 2. místo a v jednotlivcích Jan Zajíc 4. místo, Vojtěch Kornhöfer 5. místo, Anička Kornhöferová 20. místo a mezi děvčaty obsadila 5. místo. V kategorii F1B se mistrovství účastnilo 12 zemí a 38 soutěžících. Z toho české družstvo obsadilo 3. místo a v jednotlivcích Patrik Švorc 13. místo, Zachary Parpel 15. místo a Štěpán Ryz 22. místo.

Velký úspěch pro mladé české modeláře. Je to výsledek celého týmu i těch „vzadu“, bez kterých by se to nepovedlo. Hlavní zásluhu na tomto úspěchu mají samozřejmě samotní soutěžící, kteří s pevnými nervy se v každém kole snažili o maximální výsledek.

Jan Zajíc, 4. místo v kategorii F1A na mistrovství světa, 2. místo tým Czech Republic.

Patrik Švorc, 13. místo v kategorii F1B na mistrovství světa.

Byli všichni disciplinovaní a pomáhali jeden druhému pro výsledek týmu. Stejně tak rodiče, sourozenci a kamarádi pomáhali při do-nášení modelů, občerstvení i další pomoci. Velké poděkování patří SMČR a KLeM ČR za finanční i morální podporu. Moc děkujeme Ondrovi Parpelovi, který naši reprezentaci

léta obléká do krásných triček a mikin. Velkou podporou je pro nás i město Kopidlno. Díky také patří do našich zaměstnání a kolegům modelářům, kteří nás on-line sledovali a posílali gratulace už na letišti. Všem moc děkujeme za podporu.

František Zajíc

Tým F1A s modely.

Tým F1B s modely.

Na malých motocyklech soupeřilo 16 startujících

Auto klub Kopidlno v AČR uspořádal za finanční podpory města Kopidlno a spolku Otevřené zahrady Jičínka v sobotu 15. června 2024 již VIII. ročník setkání majitelů a příznivců malých motocyklů o obsahu do 50 ccm, jako memoriál Fandy Kotláře. Fanda byl průkopníkem tohoto setkání a byl zakladatelem celého podniku. Jako poděkování a vzpomínku jsme se rozhodli pořádat Kopidlenskou padesátku pod názvem Memoriál Fandy Kotláře.

Prezentaci jsme zahájili ve 12:30 hodin, poté následovalo plnění jednotlivých úkolů jako zkouška akcelerace na čas, kvíz (znáte motocykly z našich silnic, z dávné i nedávné minulosti?), zašroubovat a vyšroubovat šest matek na různé šrouby také na čas, odhad vzdálenosti, hod šipkami na terč, kriket a střelba ze vzduchovky. Po dojezdu ze spanilé jízdy čekala na účastníky ještě pomalá jízda mezi brankami na čas.

Ve 13:45 hodin proběhlo zahájení a krátká rozprava s účastníky. V letošním, VIII. ročníku jsme na startu přivítali 16 startujících z měst a obcí: Bítouchov, Holín, Hradec Králové, Chrást u Mladé Boleslavi, Kopidlno, Ledce, Mladá Boleslav, Pševs, Písková Lhota a Košík.

Ve 14:00 hodin byla odstartována spanilá jízda. Tím se všichni vydali na trať 27 km dlouhou. Ta vedla z areálu Auto klubu přes Ledkov, Zliv, Libáň, Staré Hradky, Sedliště, Bystřici, Střevač, Chyjice, Dolany, Bartoušov a Pševs zpět do areálu Auto klubu.

Po dojezdu následovala již zmíněná pomalá jízda na úseku cca 50 m, kdo to dokáže projet co nejpomaleji a bez dotyku země nohou. V průběhu akce byly počítány výsledky. Následovalo vyhlášení vítězů, předání diplomů a cen všem účastníkům. První tři obdrželi pohár a ceny, ostatní si postupně od čtvrtého místa mohli vybrat z mnoha hodnotných cen.

V průběhu akce bylo zajištěno chutné občerstvení. Všichni účastníci i pořadatelé dostali vepřový gulášek zdarma, který pro ně připravil předseda Auto klubu a ředitel Kপি

dlenské padesátky pan Mojmir Chalupa.

Počasí nám přálo, což přispělo k dobré náladě a spokojenosti všech zúčastněných.

Touto cestou chci poděkovat všem pořadatelům za odvedenou práci a také i všem

účastníkům za zdařilý průběh celé akce. Děkuje za finanční podporu městu Kopidlno a spolku Otevřené zahrady Jičínka. Bez toho by se akce pořádat nedala. Díky.

Jan Gottwald

Výsledková listina

start. číslo	jméno a příjmení	bydliště	spanilá jízda	rychlost	pomalá jízda	kvíz	odhad dálky	šrouby	šipky	kriket	střelba	celkem TB	pořadí
16	Kamil Augusta	Pševs	0	31	98	30	10	127	10	40	0	346	1.
8	Jakub Knotek	Písková Lhota	0	34	106	0	20	139	0	44	10	353	2.
12	Vojtěch Vacek	Košík	0	31	101	0	20	135	10	43	20	360	3.
6	Jakub Güttl	Bítouchov	0	33	133	0	20	127	30	46	30	419	4.
7	František Ulrich	Mladá Boleslav	0	43	131	0	20	138	10	40	40	422	5.
1	Jiří Pišl	Kopidlno	0	39	110	40	20	163	0	44	20	436	6.
13	Jiřina Ulrichová	Mladá Boleslav	0	41	130	0	20	180	10	46	10	437	7.
10	Jaroslav Zajíc	Kopidlno	0	36	160	60	20	89	20	44	10	439	8.
15	Jiří Siruček	Hradec Králové	0	37	110	70	20	114	10	39	40	440	9.
11	Karel Zajíc	Kopidlno	0	41	156	40	10	142	10	44	20	463	10.
5	Luboš Ulrich	Mladá Boleslav	0	46	148	0	20	174	20	54	10	472	11.
14	Daniel Belada	Hradec Králové	0	59	110	70	10	119	50	52	10	480	12.
9	Oldřich Jedlička	Kopidlno	0	53	129	30	20	178	20	45	10	485	13.
2	Milan Novotný	Holín	0	35	166	10	20	162	40	60	10	503	14.
4	Tobiáš Marek	Mladá Boleslav	200	38	140	0	20	180	10	52	20	660	15.
3	Jan Vyskočil	Ledce	200	60	180	20	20	144	10	54	40	728	16.

Vstup do 1. A třídy nebyl vůbec zlý

Kopidlenskému fotbalu skončila letní přestávka, během které jsme museli opravit trávník v prostoru malých vápen. Díky Liboru Strnadovi došlo k výměně vchodových dveří do kabin. Byl tak učiněn další krok k celkové rekonstrukci kabin, které mají lepší časy za sebou. Je nutná postupná rekonstrukce, jelikož vše je nákladné a není v našich finančních možnostech provést celkovou rekonstrukci najednou. Ve spolupráci s městem jsme uspořádali letní kino. Při loučení s prázdninami v Budčevsi se náš tým z kiosku postaral o hladové a žíznivé návštěvníky.

Pro letošní ročník jsme přihlásili celkem pět týmů. Dva týmy mužů a tři týmy mládeže. A tým pod vedením Sedláček Tomáš, Zikmund Jaroslav a Hnízdil Roman bude hrát 1. A třídu KHK. B tým pod vedením Serinek Zdeněk a Janáček Jaroslav bude hrát okresní přebor. Mladší žáci pod vedením Horna Roman a Zeman Martin hrají okresní přebor. Starší příprava pod vedením Nýč Marek a Michal Mišek hraje okresní přebor. Mladší příprava pod vedením Sedláček Tomáš a Schlesinger Petr hraje okresní přebor.

8. srpna 2024 začala nová sezóna, a to předkolem poháru hejtmana KHK. A tým zajížděl na hřiště do Sobotky. Po poločase 2:3 pro náš tým se po posledním hvizdu rozhodčího za stavu 4:4 kopaly pokutové kopy. Ty jsme zvládli lépe, a postoupili jsme tak do dalšího kola.

Historicky první utkání 1. A třídy jsme odehráli na hřišti soupeře, který v minulém ročníku obsadil sedmé místo. Od začátku utkání jsme hráli vyrovnanou hru, bohužel brankou do šatny, kterou nám domácí vsílili těsně před koncem poločasu, měli domácí větší radost než my. Během druhé půle se nám nedařilo srovnat skóre i přesto, že šance jsme měli. Navíc od 70. minuty jsme hráli proti oslabenému týmu, když byl vyloučen právě autor branky domácích. Na výsledku se již nic neměnilo, a tak jsme odjízďeli s prohrou 1:0, ale s pocitem, že tuto soutěž jsme schopni hrát.

O týden později se uskutečnilo první utkání před domácími diváky. Soupeřem byl tým, který nepostoupil do krajského přeboru díky horšímu vzájemným zápasům se Železnici, a určitě chtěl na minulou sezónu navázat získáním bodů na hřišti nováčka. Před zápasem na našem hřišti promluvil farář římskokatolické církve pan Mgr. Augustín Števíca, který popřál všem mnoho zdraví a radosti ze hry, domácím popřál mnoho úspěšných utkání v této soutěži a všem hlavně průběh bez zranění jak na těle, tak na duši. Utkání probíhalo v režii domácích a konečný výsledek 6:2 přinesl radost domácím jak hráčům, tak divákům, kterých se na první zápas přišlo podívat 263.

V druhém kole A tým zajížděl na hřiště do nedalekých Stěžer, po prvním poločase jsme prohrávali 3:1. Konečný výsledek 4:5 přinesl radost všem, kteří se z Kopidlna přijeli do Stěžer podívat. Senzační obrát v druhém poločase potvrdil naši kvalitu a vůli po vítězství.

Druhé domácí utkání nás čekal soupeř z nejvzdálenějšího místa, Broumov. Utkání

po bezbrankovém poločase naši borci vyhráli 3:1 před návštěvou 257 diváků a svým přesvědčivým výkonem potvrdili, že tuto soutěž chtějí hrát co nejlépe a umístit se co nejvýše. Po čtyřech utkáních máme devět bodů, skóre 14:8 a jsme na třetím místě tabulky 1. A třídy, což na nováčka soutěže není vůbec zlé. Sezóna je však teprve v začátku a je dlouhá, uvidíme, jak se našemu týmu bude dařit dál.

B tým odehrál zatím tři utkání s jednou výhrou, jednou prohrou a jednou remízou, se skóre 6:7 a čtyřmi body je zatím na osmém místě. Tento tým je závislý na tom, kdo je k dispozici a kdo z A týmu může vypomocet. Přesto k utkáním nastupují vždy s cílem vyhrát nebo se poprat o co nejlepší výsledek.

Mládež teprve své soutěže začíná a není ani tak důležité, jak si vedou, ale jak se zlepšují nejen jako tým, ale také jak jako jednotlivci zdokonalují své dovednosti a nabírají zkušenosti, které se jim v budoucnu budou hodit.

Za FK Kopidlna Zdeněk Serinek

